

**CONVENIO
ENTRE
LA REPUBLICA ARGENTINA
Y
EL REINO DE NORUEGA
PARA
EVITAR LA DOBLE IMPOSICION
Y
PREVENIR LA EVASION FISCAL
EN
MATERIA DE IMPUESTOS
SOBRE LA RENTA
Y
SOBRE EL CAPITAL**

El Gobierno de la República Argentina y el Gobierno del Reino de Noruega, deseosos de concluir un acuerdo para evitar la doble imposición y prevenir la evasión fiscal en materia de impuestos sobre la renta y sobre el capital, han acordado lo siguiente:

**CAPITULO I
AMBITO DE APLICACION DEL CONVENIO**

**ARTICULO 1
PERSONAS ALCANZADAS**

Este Convenio se aplica a las personas residentes de uno o de ambos Estados Contratantes.

ARTICULO 2

IMPUESTOS COMPRENDIDOS

1. Este Convenio se aplicará a los impuestos sobre la renta y sobre el capital exigibles por cada Estado Contratante, o sus subdivisiones políticas o sus autoridades locales, cualquiera fuera el sistema de recaudación.

2. Se consideran como impuestos sobre la renta y sobre el capital los impuestos que gravan la renta total, o el patrimonio total, o cualquier parte de los mismos, incluidos los impuestos sobre las ganancias provenientes de la enajenación de bienes muebles e inmuebles, así como los impuestos sobre las plusvalías.

3. Los impuestos actuales a los cuales se aplica este Convenio son en particular:

- a) en el caso de Noruega:
 - i) el impuesto nacional sobre la renta (inntektsskatt til staten);
 - ii) el impuesto sobre la renta del distrito territorial municipal (inntektsskatt til fylkeskommunen);
 - iii) el impuesto sobre la renta municipal (inntektsskatt til kommunen);
 - iv) las contribuciones nacionales para el Fondo de Igualación de Impuestos (fellesskatt til Skattefordelingsfondet);
 - v) el impuesto nacional sobre el capital (formuesskatt til staten);
 - vi) el impuesto municipal sobre el capital (formuesskatt til kommunen);
 - vii) el impuesto nacional relativo a la renta y el capital proveniente de la exploración y explotación de recursos petroleros submarinos y de las actividades y trabajos relacionados con dicha exploración o explotación, incluida la actividad del transporte del petróleo producido por tuberías (skatt til staten vedrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumsforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum); y

viii) las obligaciones nacionales sobre las remuneraciones de los artistas no residentes (avgift til staten av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet)

(en adelante denominado "impuesto noruego");

b) en el caso de Argentina:

- i) el impuesto a las ganancias;
- ii) el impuesto sobre los bienes personales;

(en adelante denominado "impuesto argentino").

4. Este Convenio se aplicará asimismo a los impuestos idénticos o substancialmente similares que se establezcan por cada Estado Contratante después de la fecha de su firma, además de, o en sustitución de, los impuestos actuales.

CAPITULO II

DEFINICIONES

ARTICULO 3 DEFINICIONES GENERALES

1. A los fines de este Convenio, a menos que de su contexto se infiera una interpretación diferente:

- a) los términos "un Estado Contratante" y "el otro Estado Contratante" significan, según se infiera del texto, "Argentina" o "Noruega";
- b) el término "Argentina" significa la República Argentina, y cuando dicho término es usado en un sentido geográfico, significa el territorio en el cual se aplica la legislación impositiva argentina en vigor.
- c) el término "Noruega" significa el Reino de Noruega, incluida cualquier área que se extienda más allá de las aguas territoriales del Reino de Noruega, cuando el Reino de Noruega de acuerdo con su legislación y con las leyes internacionales pueda ejercer sus derechos en relación al lecho y subsuelo marino, así como también a sus recursos naturales, este término no incluye Svalbard, Jan Mayen y las dependencias noruegas ("biland");

- d) el término "nacional" significa:
 - i) toda persona física que posea la nacionalidad de un Estado Contratante;
 - ii) toda persona jurídica, sociedad de personas y asociación cuyo carácter de tal derive de la legislación en vigor de un Estado Contratante.
- e) el término "persona" comprende a las personas físicas, las sociedades y a toda otra agrupación de personas;
- f) el término "sociedad" significa cualquier persona jurídica o cualquier entidad que sea tratada como persona jurídica a los efectos impositivos;
- g) las expresiones "empresa de un Estado Contratante" y "empresa del otro Estado Contratante" significan, respectivamente, una empresa explotada por un residente de un Estado Contratante y una empresa explotada por un residente del otro Estado Contratante;
- h) la expresión "tráfico internacional" significa cualquier transporte de un buque o aeronave explotado por un residente de un Estado Contratante, excepto cuando el buque o aeronave es objeto de explotación solamente entre lugares situados en el otro Estado Contratante;
- i) la expresión "autoridad competente" significa:
 - i) en el caso de Noruega, el Ministro de Finanzas y Aduanas o su representante autorizado.
 - ii) en el caso de Argentina, el Ministerio de Economía y Obras y Servicios Públicos, Secretaría de Hacienda.

2. A los efectos de la aplicación del presente Convenio por parte de un Estado Contratante, en todos los casos, cualquier término no definido tendrá, a menos que de su contexto se infiera una interpretación diferente, el significado que le atribuya en ese momento la legislación de ese Estado respecto de los impuestos a los que se aplica el presente Convenio.

ARTICULO 4**RESIDENTES**

1. A los efectos del presente Convenio, la expresión "residente de un Estado Contratante" significa toda persona que en virtud de la legislación de ese Estado está sujeta a imposición en él por razón de su domicilio, residencia, sede de dirección, lugar de constitución (registro); o cualquier otro criterio de naturaleza análoga. Sin embargo, en el caso de una sociedad de personas o de una sucesión, esta expresión se aplica únicamente a la parte de la renta obtenida por dicha sociedad o sucesión que está sujeta a imposición en ese Estado como renta obtenida por un residente, ya sea en cabeza de la mencionada sociedad o sucesión, o en cabeza de sus socios o integrantes.

2. Cuando en virtud de las disposiciones del apartado 1, una persona física resulte residente de ambos Estados Contratantes, su situación se resolverá de la siguiente manera:

- a) esta persona será considerada residente del Estado donde posea una vivienda permanente disponible; si tuviera una vivienda permanente disponible en ambos Estados, se considerará residente del Estado con el que mantenga relaciones personales y económicas más estrechas (centro de intereses vitales);
- b) si no pudiera determinarse el Estado en el que dicha persona posee el centro de sus intereses vitales, o si no tuviera una vivienda permanente disponible en ninguno de los dos Estados, se considerará residente del Estado donde viva habitualmente;
- c) si viviera de manera habitual en ambos Estados o no lo hiciera en ninguno de ellos, se considerará residente del Estado del que sea nacional;
- d) si fuera nacional de ambos Estados o no lo fuera de ninguno de ellos, las autoridades competentes de los dos Estados Contratantes resolverán el caso de común acuerdo.

3. Cuando en virtud de las disposiciones del apartado 1, una persona, distinta de una persona física, sea residente de ambos Estados Contratantes, se considerará residente del Estado en que se encuentre su sede de dirección efectiva.

ARTICULO 5
ESTABLECIMIENTO PERMANENTE

1. A los efectos del presente Convenio, la expresión "establecimiento permanente" significa un lugar fijo de negocios mediante el cual una empresa desarrolla total o parcialmente su actividad.

2. La expresión "establecimiento permanente" comprende en especial:
 - a) una sede de dirección;
 - b) una sucursal;
 - c) una oficina;
 - d) una fábrica;
 - e) un taller; y
 - f) una mina, un yacimiento de gas o petróleo, una cantera o cualquier otro lugar de exploración o explotación de recursos naturales.

3. La expresión "establecimiento permanente" asimismo comprende:
 - a) una obra, una construcción, un proyecto de montaje o instalación o actividades de supervisión relacionadas con ellos, pero sólo cuando dicha obra, proyecto o actividades continúen durante un período superior a seis meses;
 - b) la prestación de servicios por una empresa, incluidos los servicios de consultoría, por intermedio de sus empleados o de personal contratado por la empresa para ese fin, pero sólo en el caso de que tales actividades prosigan en el país durante un período o períodos corridos que en total excedan de seis meses, dentro de un período cualquiera de doce meses;
 - c) la prestación de servicios técnicos, tal como se definen en el Artículo 12, pero únicamente cuando dichas actividades continúen en el país por un período o períodos corridos que en total excedan de tres meses dentro de un período de doce meses;
 - d) la exploración o explotación de recursos naturales pero únicamente cuando dichas actividades continúen por un período que excede de tres meses dentro de un período de doce meses.

4. No obstante, las disposiciones precedentes en este Artículo, se considera que la expresión "establecimiento permanente" no incluye:

- a) la utilización de instalaciones con el único fin de almacenar o exponer bienes o mercaderías pertenecientes a la empresa;
- b) el mantenimiento de un depósito de bienes o mercaderías pertenecientes a la empresa con el único fin de almacenarlas o exponerlas;
- c) el mantenimiento de un depósito de bienes o mercaderías pertenecientes a la empresa con el único fin de ser transformadas por otra empresa;
- d) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de comprar bienes o mercaderías o de recoger información para la empresa;
- e) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de realizar para la empresa cualquier otra actividad de carácter preparatorio o auxiliar;
- f) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin del ejercicio combinado de las actividades mencionadas en los apartados a) a e), a condición que, el conjunto de la actividad del lugar fijo de negocios conserve su carácter preparatorio o auxiliar.

5. No obstante lo dispuesto en los apartados 1, 2 y 3, cuando una persona - distinta de un agente que goce de un estatuto independiente, al cual se le aplica el apartado 6- actúe por cuenta de una empresa de un Estado Contratante y posea y ejerza habitualmente en el otro Estado Contratante poderes que la faculten para concluir contratos en nombre de la empresa, se considerará que esta empresa tiene un establecimiento permanente en este otro Estado respecto a todas las actividades que esta persona realiza por cuenta de la empresa, a menos que las actividades de esta persona se limiten a las mencionadas en el apartado 4 y que, de haber sido ejercidas por medio de un lugar fijo de negocios, no se hubiera considerado este lugar como un establecimiento permanente, de acuerdo con las disposiciones de ese apartado.

6. No se considerará que una empresa de un Estado Contratante tiene establecimiento permanente en el otro Estado Contratante por el mero hecho de que realice sus actividades por medio de un corredor, un comisionista general o cualquier otro agente que goce de un estatuto independiente, siempre que estas personas actúen dentro del marco ordinario de su actividad. No obstante, cuando las actividades de dicha persona sean ejercidas total o parcialmente en nombre de la empresa, la persona no será considerada un agente que tenga el carácter de independiente de acuerdo al significado de este apartado, si se demuestra que las transacciones entre el agente y la empresa no han sido efectuadas bajo el principio que consagra la independencia mutua de las partes.

7. El hecho que una sociedad residente de un Estado Contratante controle o sea controlada por otra sociedad residente del otro Estado Contratante, o que realice actividades comerciales o industriales en ese otro Estado (ya sea por medio de un establecimiento permanente o de otra forma), no convierte por sí solo a cualquiera de estas sociedades en un establecimiento permanente de la otra.

CAPITULO III

IMPOSICION A LA RENTA

ARTICULO 6

RENTA PROVENIENTE DE LA PROPIEDAD INMUEBLE

1. Las rentas que un residente de un Estado Contratante obtenga de bienes inmuebles (incluidas las rentas de explotaciones agrícolas o forestales) situados en el otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en este otro Estado.

2. La expresión "bienes inmuebles", tendrá el significado que le atribuya el derecho del Estado Contratante en que los bienes en cuestión estén situados. La expresión comprende en todo caso los accesorios a dicho bien, el ganado y el equipo utilizado en las explotaciones agrícolas y forestales, los derechos a los que se apliquen las disposiciones de derecho privado relativas a bienes raíces, el usufructo de bienes inmuebles y los derechos a percibir pagos variables o fijos por la explotación, o la concesión, de yacimientos minerales, fuentes y otros recursos naturales; los buques, y aeronaves no se considerarán como bienes inmuebles.

3. Las disposiciones del apartado 1 se aplicarán igualmente a las rentas derivadas de la utilización directa, del arrendamiento, así como de cualquier otra forma de explotación de los bienes inmuebles y a la renta derivada de la enajenación de dichos bienes.

4. Las disposiciones de los apartados 1 y 3 se aplicarán igualmente a las rentas derivadas de los bienes inmuebles de una empresa y de los bienes inmuebles utilizados para el ejercicio de servicios personales independientes.

ARTICULO 7

BENEFICIOS EMPRESARIALES

1. Los beneficios de una empresa de un Estado Contratante solamente pueden someterse a imposición en este Estado, a no ser que la empresa realice su

actividad en el otro Estado Contratante por medio de un establecimiento permanente situado en él. Si la empresa realiza su actividad de dicha manera, los beneficios de la empresa pueden someterse a imposición en el otro Estado, pero sólo en la medida en que puedan atribuirse a:

- a) ese establecimiento permanente; o
- b) las ventas en ese otro Estado de bienes o mercaderías de tipo idéntico o similar a las vendidas por medio de ese establecimiento permanente; u
- c) otras actividades llevadas a cabo en ese otro Estado de naturaleza idéntica o similar a las efectuadas por medio del citado establecimiento permanente.

Las disposiciones de los subapartados b) y c) no se aplicarán si la empresa demuestra que las mencionadas actividades o ventas similares, referidas en estos subapartados, no están vinculadas a dicho establecimiento permanente.

2. Sin perjuicio de las disposiciones del apartado 3, cuando una empresa de un Estado Contratante realice su actividad en el otro Estado Contratante por medio de un establecimiento permanente situado en él, en cada Estado Contratante se atribuirán al establecimiento permanente los beneficios que éste obtendría si fuese una empresa distinta e independiente que realizase las mismas o similares actividades, en las mismas o similares condiciones, y tratase con total independencia con la empresa de la que es establecimiento permanente.

3. Para la determinación de los beneficios del establecimiento permanente se permitirá la deducción de los gastos en que se haya incurrido para la realización de los fines del establecimiento permanente, comprendidos los gastos de dirección y generales de administración para los mismos fines, tanto si se efectúan en el Estado en que se encuentre el establecimiento permanente como en otra parte.

4. No obstante las disposiciones del apartado 1, los beneficios obtenidos por una empresa de un Estado Contratante provenientes del desarrollo de la actividad aseguradora que cubran bienes situados en el otro Estado Contratante o a personas que son residentes de ese otro Estado en el momento de celebrarse el contrato de seguro, pueden someterse a imposición en ese otro Estado, ya sea que la empresa desarrolle o no su actividad en ese otro Estado por medio de un establecimiento permanente allí situado o en otro lugar.

Idéntico tratamiento se aplicará a la actividad de reaseguro, pero únicamente cuando las primas de reaseguro son pagadas por una compañía aseguradora que es residente de ese otro Estado.

5. No se atribuirá ningún beneficio a un establecimiento permanente por el mero hecho de que éste compre bienes o mercaderías para la empresa.

6. A efectos de los apartados anteriores, los beneficios imputables a un establecimiento permanente se calcularán cada año por el mismo método, a no ser que existan motivos válidos y suficientes para proceder de otra forma.

7. Cuando los beneficios comprendan rentas reguladas separadamente en otros Artículos de este Convenio, las disposiciones de aquellos no quedarán afectadas por las del presente Artículo.

ARTICULO 8 NAVEGACIÓN MARÍTIMA Y AÉREA

1. Los beneficios obtenidos por una empresa de un Estado Contratante procedentes de la explotación de buques o aeronaves en el tráfico internacional sólo pueden someterse a imposición en ese Estado.

2. Las disposiciones del apartado 1, también se aplicarán a los beneficios mencionados en ese apartado obtenidos por una empresa de un Estado Contratante proveniente de su participación en un pool, en una explotación en común o en una agencia internacional de explotación.

3. Las disposiciones de los apartados 1 y 2 se aplicarán a los beneficios obtenidos por la asociación noruega, danesa y sueca, el consorcio de transporte aéreo - Sistema de Líneas Aéreas Escandinavas (SAS)-; pero solamente la parte proporcional de los beneficios obtenidos por la participación societaria en dicha Corporación de Det Norske Luftfartsselskap A/S (DNL), el socio noruego del Sistema de Líneas Aéreas Escandinavas (SAS).

ARTICULO 9 EMPRESAS ASOCIADAS

1. Cuando:

- a) una empresa de un Estado Contratante participe directa o indirectamente en la dirección, el control o el capital de una empresa del otro Estado Contratante, o

- b) una misma persona participe directa o indirectamente en la dirección, el control o el capital de una empresa de un Estado Contratante y de una empresa del otro Estado Contratante,

y en uno y otro caso las dos empresas estén, en sus relaciones comerciales o financieras, unidas por condiciones aceptadas o impuestas que difieran de las que serían acordadas por empresas independientes, los beneficios que habrían sido obtenidos por una de las empresas de no existir estas condiciones, y que de hecho no se han producido a causa de las mismas, pueden ser incluidos en los beneficios de esta empresa y sometidos a imposición en consecuencia.

2. Cuando un Estado Contratante incluye en las utilidades de una empresa de ese Estado -y las grave en consecuencia- las utilidades por las que una empresa del otro Estado Contratante ha sido gravada, y las utilidades así incluidas son utilidades que habrían sido realizadas por la empresa del primer Estado, si las condiciones convenidas entre las dos empresas hubieran sido las que se hubiesen convenido entre empresas independientes, ese otro Estado, procederá al ajuste apropiado del monto del impuesto que ha percibido sobre esas utilidades. Para determinar ese ajuste se tendrán debidamente en cuenta las demás disposiciones del Convenio, las autoridades competentes de los Estados Contratantes celebrarán consultas entre sí, cuando fuese necesario.

3. Las disposiciones del apartado 2 no se aplicarán en caso de fraude, negligencia u omisión culposa.

ARTICULO 10 DIVIDENDOS

1. Los dividendos pagados por una sociedad residente de un Estado Contratante a un residente del otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en este otro Estado.

2. Sin embargo, estos dividendos pueden someterse también a imposición en el Estado Contratante en que resida la sociedad que pague los dividendos y según la legislación de este Estado, pero si el perceptor de los dividendos es el beneficiario efectivo, el impuesto así exigido no podrá exceder del:

- a) 10 por ciento del importe bruto de los dividendos, si el beneficiario efectivo es una sociedad que posea directamente no menos del 25 por ciento del capital de la sociedad que paga dichos dividendos;
- b) 15 por ciento del importe bruto de los dividendos en todos los demás casos.

Este apartado no afectará a la imposición de la sociedad por los beneficios con cargo a los que se paguen los dividendos.

3. El término "dividendos" tal como está utilizado en este Artículo significa las rentas de las acciones, partes de minas, parte de fundador, u otros derechos, excepto los de crédito, que permitan participar en los beneficios, así como las rentas de otras participaciones sociales sujetas al mismo régimen fiscal que las rentas de las acciones conforme a la legislación del Estado del cual sea residente la sociedad que efectúe la distribución.

4. Las disposiciones de los apartados 1 y 2 no se aplicarán si el beneficiario efectivo de los dividendos, residente de un Estado Contratante, realiza actividades comerciales o industriales en el otro Estado Contratante, del que sea residente la sociedad que pague los dividendos, por medio de un establecimiento permanente situado en él, o presta en ese otro Estado servicios personales independientes desde una base fija situada en él y la participación que genera los dividendos está efectivamente vinculada con dicho establecimiento permanente o base fija. En tal caso se deberán aplicar las disposiciones del Artículo 7 o del Artículo 14, según corresponda.

5. Cuando una sociedad residente de un Estado Contratante obtenga beneficios o rentas procedentes del otro Estado Contratante, este otro Estado no puede exigir ningún impuesto sobre los dividendos pagados por la sociedad, salvo en la medida en que estos dividendos sean pagados a un residente de este otro Estado o la participación que generen los dividendos esté vinculada efectivamente a un establecimiento permanente o a una base fija situada en este otro Estado, ni someter los beneficios no distribuidos de la sociedad a un impuesto sobre los mismos, aunque los dividendos pagados o los beneficios no distribuidos consistan, total o parcialmente, en beneficios o rentas procedentes de este otro Estado.

6. Nada de lo establecido en el Convenio impedirá que Argentina aplique la alícuota del impuesto dispuesta en su legislación, en relación a los beneficios o rentas atribuibles a un establecimiento permanente de una sociedad noruega que se encuentre ubicada en Argentina. Sin embargo el impuesto exigido no podrá exceder al que resulte de considerar la alícuota del impuesto a la renta aplicado sobre los beneficios de una sociedad argentina más el 10 por ciento de esos beneficios, luego de deducir el impuesto de esa sociedad.

ARTICULO 11

INTERESES

1. Los intereses procedentes de un Estado Contratante y pagados a un residente del otro Estado Contratante podrán someterse a imposición en este último Estado.

2. Sin embargo, estos intereses también pueden someterse a imposición en el Estado Contratante del que procedan y de acuerdo con la legislación de este Estado, pero si el perceptor de los intereses es el beneficiario efectivo, el impuesto así exigido no puede exceder del 12.5 por ciento del importe bruto de esos intereses.

3. No obstante las disposiciones del apartado 2, los intereses originados en un Estado Contratante estarán exentos del impuesto en este Estado si:

- a) el interés es pagado con respecto a un bono, obligación u otra obligación similar del Gobierno de ese Estado Contratante o subdivisión política o autoridad local del mismo, siempre que el beneficiario efectivo de ese interés sea residente del otro Estado Contratante;
- b) el interés es pagado por un deudor residente en Argentina a un residente de Noruega con relación a un préstamo, garantizado o asegurado, o a un crédito extendido, garantizado o asegurado por el Instituto Noruego de Garantía de Créditos para la Exportación o el AS/ Eksportfinans u otra institución similar de acuerdo a lo que convengan en cada oportunidad las autoridades competentes de los Estados Contratantes;
- c) el interés es pagado por un deudor residente en Noruega a un residente de Argentina con respecto a un préstamo efectuado, garantizado o asegurado o por un crédito extendido, garantizado o asegurado por el Banco de la Nación Argentina, el Banco de la Provincia de Buenos Aires u otra institución similar de acuerdo con lo que convengan en cada oportunidad las autoridades competentes de los Estados Contratantes;
- d) el interés es pagado en relación a la importación de equipos industriales, comerciales o científicos, excepto cuando la venta o la deuda fue realizada entre personas asociadas, y excluyendo el interés originado por pagos diferidos por la importación de bienes o mercaderías no mencionadas en los párrafos precedentes.

4. El término "intereses", empleado en el presente artículo, significa los rendimientos de créditos de cualquier naturaleza, con o sin garantías hipotecarias y, especialmente, las rentas de fondos públicos y bonos u obligaciones, incluidas las primas y los premios relacionados con dichos fondos, así como todo otro beneficio asimilado a

las rentas de sumas dadas en préstamo por la legislación del Estado en el cual la renta se origina. Las penalizaciones por mora en el pago no se consideran como intereses a efectos del presente artículo.

5. Las disposiciones de los apartados 1 y 2 no se aplican si el beneficiario efectivo de los intereses, residente de un Estado Contratante, ejerce en el otro Estado Contratante, del que proceden los intereses, una actividad por medio de un establecimiento permanente situado en este otro Estado o presta servicios personales independientes por medio de una base fija situada en él, con los que el crédito que genera los intereses esté vinculado efectivamente con ese establecimiento permanente o base fija. En estos casos se aplican las disposiciones del Artículo 7 o del Artículo 14, según corresponda.

6. Los intereses se considerarán procedentes de un Estado Contratante cuando el deudor es el propio Estado, una de sus subdivisiones políticas, una autoridad local o un residente de este Estado. Sin embargo, cuando el deudor de los intereses, sea o no residente de un Estado Contratante, tenga en un Estado Contratante un establecimiento permanente o una base fija vinculado con el cual se haya contraído la deuda que da origen al pago de los intereses y dicho establecimiento o base fija soporta la carga de los mismos, éstos se considerarán procedentes del Estado donde esté situado el establecimiento permanente o la base fija.

7. Cuando, en virtud de una relación especial existente entre el deudor y el beneficiario efectivo de los intereses o de las que uno y otro mantengan con terceros, el importe de los intereses pagados, habida cuenta del crédito por el que se paguen, exceda del que hubieran convenido el deudor y el acreedor en ausencia de tales relaciones, las disposiciones de este Artículo se aplicarán a este último importe. En este caso el excedente podrá someterse a imposición, de acuerdo con la legislación de cada Estado Contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones del presente Convenio.

ARTICULO 12 REGALÍAS

1. Las regalías procedentes de un Estado Contratante y pagadas a un residente del otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en este otro Estado.

2. Sin embargo, dichas regalías pueden someterse a imposición en el Estado Contratante del que procedan y conforme a la legislación de ese Estado, pero si el perceptor de las regalías es el beneficiario efectivo, el impuesto así exigido no podrá exceder;

- a) del 3 por ciento del importe bruto pagado por el uso o la concesión de uso o por la distribución comercial de noticias para la opinión pública, y cualquier tipo de noticias cuando el beneficiario efectivo de las regalías es una agencia internacional de noticias;
 - b) del 5 por ciento del importe bruto pagado por el uso o la concesión de uso de un derecho de autor sobre una obra literaria, dramática, musical o artística, (no están incluidas las regalías con respecto a películas cinematográficas, obras sobre películas o cintas magnéticas para grabación de video u otros medios de reproducción para su uso en emisiones de televisión);
 - c) del 10 por ciento del importe bruto pagado por el uso, o la concesión de uso, de una patente, marca de fábrica o de comercio, diseño o modelo, plano, fórmula o procedimiento secreto, o por el uso, o la concesión del uso, de un equipo industrial o científico o por la información relativa a experiencia industrial o científica, e incluyen los pagos por la prestación de asistencia técnica, mencionadas en el apartado 3; y
 - d) del 15 por ciento del importe bruto de las regalías en todos los demás casos.
3. El término "regalías" empleado en el presente Artículo significa las cantidades de cualquier clase pagadas por el uso, o la concesión del uso, de noticias, cualquier derecho de autor sobre una obra literaria, dramática, musical o artística, cualquier patente, marca de fábrica, diseño o modelo, plano, fórmula o procedimiento secreto o por cualquier otra propiedad intangible o por el uso, o el derecho al uso, de equipos industriales, comerciales o científicos, o por información relacionada con experiencias industriales, comerciales o científicas e incluye los pagos por la prestación de asistencia técnica, pero sólo cuando dicha asistencia es prestada fuera del Estado en la cual se origina, y los pagos de cualquier naturaleza en relación a películas cinematográficas, obras sobre películas o cintas magnéticas para grabación de video u otros medios de reproducción para su uso en emisiones de televisión.
4. Las disposiciones del apartado 2 no se aplicarán si el beneficiario efectivo de las regalías, residente de un Estado Contratante, ejerce en el otro Estado Contratante del que procedan las regalías una actividad industrial o comercial por medio de un establecimiento permanente situado en él o presta en ese otro Estado servicios personales independientes a través de una base fija situada en él, y el derecho o propiedad por el que se paguen las regalías está vinculado efectivamente con ese establecimiento permanente o base fija. En tales casos se aplicarán las disposiciones del Artículo 7 o del Artículo 14, según corresponda.

5. Las regalías se considerarán procedentes de un Estado Contratante cuando el deudor es el propio Estado, o una de sus subdivisiones políticas o entidades locales, o un residente de ese Estado. Sin embargo, cuando el deudor de las regalías, sea o no residente de un Estado Contratante, tenga en uno de los Estados Contratantes un establecimiento permanente o una base fija en relación con los cuales se haya contraído la obligación del pago de las regalías, y dicho establecimiento permanente o base fija soporte la carga de los mismos, las regalías se considerarán procedentes del Estado donde estén situados el establecimiento permanente o la base fija.

6. Cuando en razón de las relaciones especiales existentes entre el deudor y el beneficiario efectivo de las regalías o de las que uno y otro mantengan con terceros, el importe de las regalías pagadas, habida cuenta de la prestación por la que se pagan, excede del que habrían convenido el deudor y el beneficiario efectivo en ausencia de tales relaciones, las disposiciones de este Artículo se aplicarán a este último importe. En este caso, dicho excedente podrá someterse a imposición de acuerdo con la legislación de cada Estado Contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones del presente Convenio.

ARTICULO 13 GANANCIAS DE CAPITAL

1. Las ganancias que un residente de un Estado Contratante obtenga de la enajenación de bienes inmuebles, conforme lo dispuesto en el Artículo 6, situados en el otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. Las ganancias obtenidas por la enajenación de bienes muebles que formen parte del activo de un establecimiento permanente que una empresa de un Estado Contratante, tenga en el otro Estado Contratante, o de bienes muebles que pertenezcan a una base fija que un residente de un Estado Contratante posea en el otro Estado Contratante para la prestación de trabajos independientes, incluyendo las ganancias obtenidas de la enajenación de este establecimiento permanente (sólo o con el conjunto de la empresa) o de esta base fija, pueden someterse a imposición en este otro Estado.

3. Las ganancias obtenidas por la enajenación de buques o aeronaves explotados en tráfico internacional o de bienes muebles afectados a la actividad de tales buques o aeronaves, sólo puede someterse a imposición en el Estado en el cual los beneficios de la empresa estén sometidos a imposición conforme a lo dispuesto en el Artículo 8 de este Convenio.

4. Las ganancias obtenidas por una persona física de un Estado Contratante por la enajenación de acciones u otras participaciones sociales de una entidad que es residente del otro Estado Contratante así como también las ganancias por la enajenación

de cualquier otro tipo de títulos que están sujetos a imposición en ese otro Estado al mismo tratamiento impositivo que las ganancias obtenidas por la enajenación de dichas acciones u otros derechos pueden someterse a imposición en ese otro Estado, pero solamente si:

- a) el enajenante ha sido residente de ese otro Estado Contratante, en cualquier período de tiempo durante los cinco años inmediatamente anteriores a la enajenación de las acciones, derechos o títulos ;y
- b) el enajenante fue el beneficiario propietario de las acciones y de los derechos mencionados precedentemente y al mismo tiempo fue un residente de ese otro Estado.

5. Las ganancias obtenidas por la enajenación de cualquier otro activo o bienes utilizados con fines económicos, distintos de los mencionados en los apartados 1 y 2 sólo se someterán a imposición en el Estado Contratante en que el enajenante es residente.

6. Las ganancias obtenidas por un residente de un Estado Contratante por la enajenación de cualquier otro bien situado en el otro Estado Contratante, distinto de los mencionados en los apartados anteriores de este Artículo, pueden someterse a imposición en ambos Estados Contratantes de acuerdo con sus legislaciones en vigor.

7. Las ganancias obtenidas por la enajenación de cualquier otra propiedad, distinta de las mencionadas en los apartados precedentes, sólo se someterán a imposición en el Estado Contratante en que el enajenante es residente.

ARTICULO 14 SERVICIOS PERSONALES INDEPENDIENTES

1. Las rentas obtenidas por una persona física que es residente de un Estado Contratante, con respecto a servicios profesionales u otras actividades de carácter independiente ejercidas en el otro Estado Contratante, excluidos los servicios técnicos mencionados en el Artículo 12, pueden someterse a imposición en ese otro Estado, pero el impuesto exigible no podrá exceder del 10 por ciento del monto bruto de la renta, excepto en el caso en que este residente disponga de una base fija en ese otro Estado Contratante a efectos de ejercer sus actividades. Si dispone de dicha base fija, las rentas podrán someterse a imposición en el otro Estado y de acuerdo con su legislación interna, pero sólo en la medida en que puedan atribuirse a la citada base fija.

2. La expresión "servicios profesionales" comprende especialmente las actividades independientes de carácter científico, literario, artístico, educativo o

pedagógico, así como las actividades independientes de médicos, abogados, ingenieros, arquitectos, dentistas y contadores.

ARTICULO 15 SERVICIOS PERSONALES DEPENDIENTES

1. Sujeto a las disposiciones de los Artículos 16, 17, 18, y 19 los sueldos, salarios y otras remuneraciones similares obtenidos por un residente de un Estado Contratante en razón de un empleo, sólo pueden someterse a imposición en este Estado, a no ser que el empleo sea ejercido en el otro Estado Contratante. Si el empleo se ejerce en este último Estado, las remuneraciones derivadas de éste serán sujetos a imposición en este otro Estado.

2. No obstante lo dispuesto en el apartado 1, las remuneraciones obtenidas por un residente de un Estado Contratante en razón de un empleo ejercido en el otro Estado Contratante sólo pueden someterse a imposición en el primer Estado si:

- a) el perceptor permanece en el otro Estado, en uno o varios períodos, que no excedan de 183 días durante un período de 12 meses en el año calendario respectivo;
- b) las remuneraciones se pagan por o en nombre de un empleador que es residente del Estado en el cual el receptor es residente y
- c) las remuneraciones no sean soportadas por un establecimiento permanente o una base fija que el empleador tiene en el otro Estado.

3. El apartado 2 de este Artículo no se aplicará a las remuneraciones obtenidas por un residente de un Estado Contratante, referido en el presente apartado como "el empleado", y pagadas por o en nombre de un empleador que es residente del mismo Estado, con respecto a un empleo ejercido en el otro Estado Contratante cuando:

- a) el empleado presta servicios en el ejercicio de ese empleo a una persona distinta del empleador que, directa o indirectamente, supervisa, dirige o controla la forma en que dichos servicios son ejercidos; y
- b) el empleador no es responsable de fijar los objetivos para la ejecución de los servicios.

4. No obstante las disposiciones precedentes de este Artículo, las remuneraciones obtenidas en razón de un empleo ejercido a bordo de un buque o aeronave explotado en el tráfico internacional, por una empresa de un Estado

Contratante, pueden someterse a imposición en el Estado Contratante en el cual los beneficios de la empresa son sometidos a imposición, conforme al Artículo 8 de este Convenio.

5. Cuando un residente de Noruega obtenga una remuneración en razón de un empleo ejercido a bordo de un buque o aeronave, explotado en el tráfico internacional por el Consorcio del Sistema de Líneas Aéreas Escandinavas (SAS), dicha remuneración solamente puede someterse a imposición en Noruega.

ARTICULO 16 HONORARIOS DE DIRECTORES

Los honorarios de directores y otros pagos similares obtenidos por un residente de un Estado Contratante en su carácter de miembro de un directorio o de un órgano similar, de una sociedad residente del otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

ARTICULO 17 ARTISTAS Y DEPORTISTAS

1. No obstante las disposiciones de los Artículos 7, 14 y 15, las rentas que un residente de un Estado Contratante obtenga de su actividad personal ejercida en el otro Estado Contratante, en su calidad de artista del espectáculo, actor de teatro, cine, radio y televisión, músico, o en su calidad de deportista, pueden someterse a imposición en este otro Estado.

2. Cuando las rentas derivadas de las actividades ejercidas por un artista o deportista personalmente y en calidad de tal, se atribuyan no al propio artista o deportista, sino a otra persona, estas rentas pueden, no obstante las disposiciones de los Artículos 7, 14 y 15, someterse a imposición en el Estado Contratante en el que se realicen las actividades del artista o del deportista.

3. Las disposiciones de los apartados 1 y 2 no se aplicarán si la visita de los artistas o deportistas, residentes de un Estado Contratante, al otro Estado Contratante, es sufragada sustancialmente por fondos públicos del otro Estado Contratante, una subdivisión política o una autoridad local del mismo. En ese caso la renta será sometida a imposición solamente en el Estado en el que el artista o deportista es residente.

ARTICULO 18

**PENSIONES (JUBILACIONES), ANUALIDADES, PAGOS ESTABLECIDOS
POR EL SISTEMA DE SEGURIDAD SOCIAL Y PENSIONES POR
ALIMENTOS**

1. Sujeto a las disposiciones del apartado 2 del Artículo 19:

- a) las pensiones (jubilaciones) originadas en un Estado Contratante y pagadas a un residente del otro Estado Contratante;
- b) cualquier tipo de pagos, sean estos periódicos o no, establecidos en la legislación de seguridad social de un Estado Contratante o programado bajo cualquier tipo de sistema público que tenga como propósito otorgar el bienestar social en un Estado Contratante;
- c) las anualidades originadas en un Estado Contratante y pagadas a un residente del otro Estado Contratante

pueden someterse a imposición en ambos Estados Contratantes.

Sin embargo, los pagos referidos en el subapartado b) no serán sometidos a imposición en el Estado Contratante en el cual el perceptor es residente, si dichos pagos, dada su naturaleza, están exentos de impuesto en el otro Estado Contratante en el cual se originan.

2. El término "anualidad" empleado en este Artículo, significa una suma prefijada que ha de pagarse periódicamente en épocas establecidas a lo largo de la vida de una persona o durante un período de tiempo determinado o determinable, bajo la obligación a cambio del pago de una cantidad adecuada en dinero o en signo que lo represente (distinto a la prestación de servicios).

3. Las pensiones por alimentos y otros pagos por manutención pagados a un residente de un Estado Contratante solamente pueden someterse a imposición en ese Estado. Sin embargo, cualquier pensión por alimentos u otro pago por manutención realizado por un residente del otro Estado Contratante deberá, en la medida que dicho pago no sea admitido como una desgravación para el pagador, solamente someterse a imposición en el primer Estado mencionado.

ARTICULO 19

FUNCIONES PUBLICAS

1.

- a) Las remuneraciones, distintas de las pensiones, pagadas por un Estado Contratante o una de sus subdivisiones políticas o autoridad local del

mismo, a una persona física, en razón de servicios prestados a este Estado o subdivisión o autoridad, sólo pueden someterse a imposición en ese Estado.

- b) Sin embargo, dichas remuneraciones sólo pueden someterse a imposición en el otro Estado Contratante en el cual la persona física es residente, si los servicios son prestados en este Estado y dicha persona física:
- i) es nacional de este Estado; o
 - ii) no ha adquirido la condición de residente de este Estado al solo efecto de la prestación de servicios.

2. Las disposiciones de los Artículos 15 y 16 se aplicarán a las remuneraciones distintas a las pensiones con respecto a los servicios prestados en relación con una actividad empresarial realizada por un Estado Contratante, una subdivisión política, o autoridad local del mismo.

ARTICULO 20 ESTUDIANTES

Los importes que un estudiante, aprendiz o practicante de actividades comerciales que sea o haya sido, inmediatamente antes de visitar un Estado Contratante, residente del otro Estado Contratante y que se encuentre en el primer Estado con el único propósito de proseguir sus estudios o su formación, reciba para cubrir sus gastos de mantenimiento, de estudios o de formación, no serán sometidos a imposición en ese Estado, siempre que dichos pagos se originen en fuentes situadas fuera de este Estado.

ARTICULO 21 ACTIVIDADES OFFSHORE

1. Las disposiciones del presente Artículo serán aplicables no obstante, cualquier otra disposición de este Convenio.
2. Sujeto a lo dispuesto en los apartados 3 y 4 del presente Artículo, cuando una persona residente de un Estado Contratante realiza actividades costa-afuera (offshore), vinculadas a la explotación y exploración del lecho marino, subsuelo y sus recursos naturales en el otro Estado Contratante, se considerará a dichas actividades como realizadas a través de un establecimiento permanente o base fija situados en ese otro Estado.

3. Se considera que el término “actividad” mencionado en el apartado 2, incluye el alquiler a casco desnudo de plataformas de exploración o equipo similar.

4. Las disposiciones del apartado 2, no se aplicarán cuando las actividades son realizadas en un período que no exceda los 30 días corridos en cualquier período de doce meses.

Sin embargo, a los efectos de este apartado:

- a) las actividades realizadas por una empresa asociada con otra empresa se considerarán realizadas por la empresa a la que está asociada, si las actividades en cuestión son sustancialmente las mismas a aquellas realizadas por la empresa mencionada en último término.
- b) dos empresas se considerarán asociadas si una de ellas es controlada directa o indirectamente por la otra, o ambas son controladas directa o indirectamente por una tercera persona o personas.

5. Los beneficios obtenidos por una empresa residente de un Estado Contratante derivados de actividades ejercidas en un Estado Contratante por el transporte de suministro o personal hacia un lugar, o entre lugares de este Estado, o por la operación de remolcadores u otras embarcaciones auxiliares, cuando dichas actividades están conectadas a la exploración o explotación del lecho o del subsuelo marino y sus recursos naturales, sólo pueden someterse a imposición en el Estado Contratante en que la empresa es residente.

6.

- a) sujeto al subapartado b) de este apartado, los salarios, sueldos y remuneraciones similares obtenidos por un residente de un Estado Contratante en razón de un empleo vinculado a la exploración o explotación del lecho y subsuelo marino y sus recursos naturales situados en el otro Estado Contratante pueden, en la medida que dichos servicios sean ejercidos costa-afuera (off-shore) en ese otro Estado, someterse a imposición en este último. Sin embargo, dichas remuneraciones sólo podrán someterse a imposición en el primer Estado mencionado si el trabajo es realizado costa-afuera (off-shore) para un empleador que no reside en ese otro Estado y su duración es por un período o períodos que no excedan los 30 días corridos en cualquier período de doce meses.
- b) los salarios, sueldos y remuneraciones similares obtenidos por un residente de un Estado Contratante en razón de un empleo ejercido a bordo de un buque o aeronave encargado del transporte de suministros o

personal hacia un lugar o entre lugares, o con respecto a un empleo ejercido a bordo de remolcadores u otras embarcaciones que operan en forma auxiliar a dichas actividades y si estas últimas son realizadas en un Estado Contratante y están vinculadas a la exploración o explotación de recursos naturales del lecho o subsuelo marino, sólo se someterán a imposición en el Estado Contratante en el cual la empresa es residente.

7. Las ganancias obtenidas por un residente por la enajenación de:

- a) derechos de exploración o explotación;
- b) bienes situados en el otro Estado Contratante y utilizados en la exploración o explotación del lecho y subsuelo marino y sus recursos naturales situados en ese otro Estado; o
- c) las acciones que deriven su valor o la mayor parte de su valor, directa o indirectamente, de dichos derechos o bienes, así como también el proveniente de derechos y bienes en forma conjunta.

pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

En este apartado la expresión “los derechos de exploración o explotación” significan los derechos sobre activos que se produjeren por la exploración o explotación del lecho y subsuelo y sus recursos naturales en el otro Estado Contratante, incluidos los derechos de participación o los derechos al beneficio de dichos activos.

ARTICULO 22 OTRAS RENTAS

1. Las rentas de un residente de un Estado Contratante no mencionadas en los artículos anteriores del presente Convenio, sólo pueden someterse a imposición en este Estado. Sin embargo, dichas rentas, originadas en el otro Estado Contratante, pueden también someterse a imposición en ese otro Estado.

2. Lo dispuesto en el primer párrafo del apartado 1, no se aplica a las rentas, excluidas las que deriven de bienes definidos como inmuebles en el apartado 2 del Artículo 6, si el beneficiario de dichas rentas, residente de un Estado Contratante, realiza en el otro Estado Contratante una actividad por medio de un establecimiento permanente situado en él, o presta servicios personales independientes por medio de una base fija situada en él, con los que el derecho o propiedad por el que se paga la renta esté vinculado efectivamente con ese establecimiento permanente o base fija. En estos casos se aplican las disposiciones del Artículo 7 o del Artículo 14, según corresponda.

CAPITULO IV
TRIBUTACIÓN AL CAPITAL

ARTICULO 23
CAPITAL

1. El capital constituido por bienes inmuebles comprendidos en el Artículo 6, que posea un residente de un Estado Contratante y que estén situados en el otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en este otro Estado.
2. El patrimonio constituido por bienes muebles que formen parte del activo de un establecimiento permanente que una empresa de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante, o por bienes muebles que pertenezcan a una base fija que un residente de un Estado Contratante disponga en el otro Estado Contratante para la prestación de servicios independientes, puede someterse a imposición en ese otro Estado.
3. El capital constituido por buques o aeronaves explotados en el tráfico internacional por un residente de un Estado Contratante, así como los bienes muebles afectados a la explotación de tales buques o aeronaves, sólo pueden someterse a imposición en el Estado Contratante en el cual los beneficios de la empresa son imponibles, conforme al Artículo 8 de este Convenio.
4. El capital constituido por activos o bienes utilizados para fines comerciales, distintos a los comprendidos en los apartados 1 y 2, solamente se someterán a imposición en el Estado Contratante en el cual el propietario es residente.
5. El capital constituido por bienes muebles propiedad de un residente de un Estado Contratante no comprendidos en los apartados precedentes y situados en el otro Estado Contratante puede someterse a imposición en ambos Estados.
6. Todos los demás elementos del patrimonio de un residente de un Estado Contratante, sólo pueden someterse a imposición en ese Estado.

CAPITULO V

MÉTODOS PARA EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓN

ARTICULO 24 ELIMINACIÓN DE LA DOBLE IMPOSICIÓN

1. De acuerdo con las disposiciones y sujeto a las limitaciones de las legislaciones de los Estados Contratantes (con las modificaciones que en su oportunidad se introduzcan sin alterar el principio aquí establecido):

- a) Cuando un residente de un Estado Contratante obtenga rentas que, de acuerdo con las disposiciones del presente Convenio, pueden estar sujetas a impuesto en el otro Estado Contratante, el Estado Contratante mencionado en primer término permitirá deducir del impuesto a la renta de ese residente, un importe equivalente al impuesto pagado sobre la renta en el otro Estado Contratante;
- b) Sin embargo, dicha deducción en ningún caso, puede, exceder de la parte del impuesto sobre la renta, calculado antes de la deducción, correspondiente a las rentas que pueden someterse a imposición en el otro Estado Contratante;
- c) Cuando de acuerdo con las disposiciones de este Convenio, la renta obtenida por un residente de un Estado Contratante está exenta de impuesto en ese Estado, dicho Estado puede, a efectos de calcular el importe del impuesto sobre la renta remanente de dicho residente, tomar en cuenta la renta exenta.

2. A los efectos del apartado 1 de este Artículo, el impuesto sobre la renta pagado en Argentina por un residente de Noruega en relación a beneficios empresariales derivados de procesos manufactureros o industriales obtenidos por un establecimiento permanente situado en Argentina, se considerará que incluye cualquier monto de impuesto que hubiera debido pagarse en Argentina como impuesto argentino por cualquier año pero que no fue ingresado en virtud de haberse otorgado una reducción de impuesto para ese año o parte del mismo conforme a las disposiciones establecidas por la legislación argentina y de acuerdo con lo señalado en el apartado 3 del presente Artículo.

3. El apartado 2 de este Artículo se aplicará siempre que la reducción o exención de los impuestos se origine como consecuencia de la aplicación de las siguientes disposiciones previstas en la legislación argentina:

- a) la ley 19.640 y la ley 22.095, incluidas las leyes 20.560, 21.608 y 22.021 (y las leyes que han extendido a otras provincias los beneficios otorgados originalmente por la última ley mencionada), siempre que estuvieren en

vigor o en la medida que no hayan sido modificadas desde la firma del presente Convenio o, en el supuesto de haberse modificado en aspectos menores, no ha afectado el carácter general de las mismas.

- b) cualquier otra disposición que posteriormente pudiera introducirse otorgando una reducción de impuesto acordado por las autoridades competentes de los Estados Contratantes de carácter sustancialmente similar, si la misma no ha sido modificada, o en el supuesto de haberse modificado en aspectos menores, no ha afectado el carácter general de la misma.

4. Las disposiciones de los apartados 2 y 3 se aplicarán en la medida que las actividades empresariales en cuestión, no sean actividades comprendidas en el sector financiero y siempre que no más del 25 por ciento de dichos beneficios empresariales, según el caso, se hayan originado por el interés y las ganancias de la enajenación de acciones y bonos o consistan en beneficios provenientes de terceros países.

5. Las disposiciones de los apartados 2, 3 y 4 solamente se aplicarán para los primeros 10 años de vigencia del presente Convenio. Este período puede extenderse por acuerdo mutuo entre las autoridades competentes.

CAPITULO VI

DISPOSICIONES ESPECIALES

ARTICULO 25

NO DISCRIMINACIÓN

1. Los nacionales de un Estado Contratante no serán sometidos en el otro Estado Contratante a ningún impuesto u obligación relativa al mismo que no se exijan o que sean más gravosos que aquellos a los que estén o puedan estar sometidos los nacionales de este otro Estado que se encuentren en las mismas condiciones. No obstante, lo dispuesto en el Artículo 1, la presente disposición también se aplicará a las personas de uno u otro Estado Contratante que no posean la calidad de residentes de ninguno de ellos.

2. Los apátridas residentes de un Estado Contratante no serán sometidos en uno u otro Estado a ningún impuesto u obligación relativa al mismo que no se exijan o que sean más gravosos que aquéllos a los que estén o puedan estar sometidos los nacionales del Estado respectivo que se encuentren en las mismas condiciones.

3. Los establecimientos permanentes que una empresa de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante no serán sometidos a imposición en este Estado de manera menos favorable que las empresas de este otro Estado que realicen las mismas actividades.

4. Nada en este Artículo puede interpretarse en el sentido de obligar a un Estado Contratante a conceder a los residentes del otro Estado Contratante las deducciones personales, desgravaciones y las reducciones impositivas que otorgue a sus propios residentes en consideración a su estado civil o a sus responsabilidades familiares.

5. A menos que se apliquen las disposiciones del Artículo 9, del apartado 7 del Artículo 11 o del apartado 4 del Artículo 12, los intereses, regalías o demás gastos pagados por una empresa de un Estado Contratante a un residente del otro Estado Contratante son deducibles, para determinar los beneficios sujetos a imposición de esta empresa, en las mismas condiciones que si hubieran sido pagados a un residente del primer Estado. Igualmente, las deudas de una empresa de un Estado Contratante relativas a un residente del otro Estado Contratante serán deducibles a los efectos de la determinación del patrimonio imponible de esta empresa, en las mismas condiciones que si se hubieran contraído con un residente del primer Estado mencionado.

6. Las empresas de un Estado Contratante cuyo capital esté, total o parcialmente, detentado o controlado, directa o indirectamente, por uno o varios residentes del otro Estado Contratante, no estarán sujetas en el primer Estado a ningún impuesto u obligación relativa al mismo que no se exijan o que sean más gravosos que aquéllos a los que estén o pueden estar sujetas otras empresas similares del primer Estado.

7. Las disposiciones de este Artículo, se aplicarán a todos los impuestos, cualquiera fuere su naturaleza o denominación.

ARTICULO 26 PROCEDIMIENTO AMISTOSO

1. Cuando una persona considere que las medidas adoptadas por uno o ambos Estados Contratantes implican o pueden implicar para ella una imposición no conforme con las disposiciones del presente Convenio, con independencia de los recursos previstos por la legislación interna de estos Estados, puede someter su caso a la autoridad competente del Estado Contratante del que es residente o, si fuera aplicable el apartado 1 del Artículo 25, a la del Estado Contratante del que es nacional. El caso deberá ser planteado dentro de los tres años siguientes a la primera notificación recibida de la medida que implique una imposición no conforme a las disposiciones del Convenio.

2. La autoridad competente, si el reclamo le parece fundado y si ella misma no está en condiciones de adoptar una solución satisfactoria, hará lo posible por resolver el caso mediante un acuerdo amistoso con la autoridad competente del otro Estado Contratante a fin de evitar una imposición que no se ajuste a este Convenio. Cualquier tipo de Acuerdo alcanzado se implementará, no obstante, los plazos previstos por la legislación interna de los Estados Contratantes.

3. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes harán lo posible por resolver mediante un acuerdo amistoso las dificultades o disipar las dudas que plantee la interpretación o aplicación del presente Convenio. También podrán ponerse de acuerdo para tratar de evitar la doble imposición en los casos no previstos en el Convenio.

4. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes pueden comunicarse directamente entre ellas a fin de llegar a un acuerdo según se indica en los apartados anteriores.

ARTICULO 27 INTERCAMBIO DE INFORMACIÓN

1. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes intercambiarán las informaciones necesarias para aplicar las disposiciones del presente Convenio o de la legislación interna de dichos Estados Contratantes relativa a los impuestos establecidos por los Estados Contratantes en la medida en que la imposición exigida por dicha legislación no fuera contraria al Convenio. El intercambio de información se aplicará a los impuestos de cualquier naturaleza y clase y no está limitado por el Artículo 1. Las informaciones recibidas por un Estado Contratante serán mantenidas secretas en igual forma que las informaciones obtenidas en base a la legislación interna de ese Estado y sólo se comunicarán a las personas o autoridades (incluidos los tribunales y órganos administrativos), encargados de la gestión o recaudación de los impuestos comprendidos, de los procedimientos declarativos o ejecutivos relativos a estos impuestos o de la resolución de los recursos en relación con los impuestos aplicados a favor de ese Estado. Estas personas o autoridades sólo utilizarán estos informes para estos fines. Podrán revelar estas informaciones en las audiencias públicas de los tribunales o en las sentencias judiciales.

2. En ningún caso las disposiciones del apartado 1 pueden interpretarse en el sentido de obligar a un Estado Contratante a:

- a) adoptar medidas administrativas contrarias a su legislación y práctica administrativa o a las del otro Estado Contratante;

- b) suministrar información que no se pueda obtener sobre la base de su propia legislación o en el ejercicio de su práctica administrativa normal o de las del otro Estado Contratante;
- c) suministrar información que revele un secreto comercial, industrial o profesional o un procedimiento comercial, o información cuya publicación sea contraria a la política administrativa (orden público).

3. Si un Estado Contratante solicita información de conformidad con el presente Artículo, el otro Estado Contratante hará lo posible por otorgar la información requerida, en la misma forma como si el impuesto del Estado mencionado en primer término fuera el impuesto del otro Estado, no obstante que en los hechos, en ese momento, este último Estado no necesite dicha información. Si la autoridad competente de un Estado Contratante lo solicitare expresamente, la autoridad competente del otro Estado Contratante hará lo posible por brindar la información en virtud del presente Artículo en forma de declaraciones de testigos y copias legalizadas de documentos originales inéditos (comprendidos libros, trabajos, estados, registros, cuentas o escritos) en la medida en que tales declaraciones y documentos puedan obtenerse en virtud de las leyes y procedimientos administrativos del otro Estado con respecto a sus propios impuestos.

ARTICULO 28 MIEMBROS DIPLOMÁTICOS Y CONSULARES

Nada del presente Convenio afectará los privilegios fiscales que disfruten los miembros diplomáticos y consulares, de acuerdo con los principios generales del derecho internacional o en virtud de acuerdos especiales.

ARTICULO 29 DISPOSICIONES ESPECIALES

1. Las disposiciones del presente Convenio no se establecerán a los efectos de restringir de forma alguna cualquier tipo de exención, reducción , crédito u otra deducción establecida:

- a) por las leyes de un Estado Contratante para la determinación del impuesto exigible por dicho Estado;
- b) por cualquier otro acuerdo convenido por un Estado Contratante.

2. Nada de lo establecido en el presente Convenio impedirá que Noruega grave con un impuesto sobre los importes incluidos en la renta de un residente de Noruega a las sociedades de personas, fideicomisos o filiales extranjeras controladas, en los cuales dicho residente tenga un interés.

3. El Convenio no se aplicará a ninguna sociedad, fideicomiso o sociedad de personas, residentes de un Estado Contratante y si es el beneficiario efectivo o está controlada directa o indirectamente por una o más personas que no son residentes de ese Estado en tanto el monto del impuesto aplicado por dicho Estado sobre la renta o el capital de la sociedad, fideicomiso o sociedad de personas, sea sustancialmente menor al que ese Estado debió haber exigido si todas las acciones o el capital social de la sociedad, o todos los intereses en el fideicomiso o sociedad de personas, según el caso, fuera propiedad de una o más personas físicas que fueron residentes de ese Estado.

CAPITULO VII

DISPOSICIONES FINALES

ARTICULO 30 ENTRADA EN VIGOR

1. Los Gobiernos de los Estados Contratantes se notificarán sobre el cumplimiento de los procedimientos requeridos por su legislación interna para la entrada en vigor del presente Convenio.

2. El presente Convenio entrará en vigor a partir de los treinta días de la última notificación referida en el apartado 1 y sus disposiciones tendrán efecto en ambos Estados Contratantes:

- a) con respecto a impuestos retenidos en la fuente, sobre los montos pagados a partir del primero de enero, inclusive, del año calendario siguiente a aquel en que el Convenio entre en vigor; y
- b) con respecto a otros impuestos sobre la renta y en el caso de Argentina los impuestos sobre el capital, para los ejercicios fiscales que comiencen a partir del primero de enero, inclusive, del año calendario siguiente a aquel en que el Convenio entre en vigor.

3. El efecto del acuerdo entre el Gobierno de la República Argentina y el Gobierno del Reino de Noruega para evitar la doble imposición en relación a los impuestos sobre la renta proveniente del transporte marítimo y aéreo concluido por

intercambio de notas reversales fechado el 9 de noviembre de 1948 se suspenderá y no tendrá efecto en la medida que tenga vigencia el presente Convenio.

ARTICULO 31 TERMINACIÓN

El presente Convenio permanecerá en vigor mientras no se denuncie por uno de los Estados Contratantes. Cualquiera de los Estados Contratantes puede denunciar el Convenio a través de canales diplomáticos, comunicándolo al menos con seis meses de antelación a la terminación del año calendario posterior al término de un plazo de seis años, desde la fecha de su entrada en vigor. En tal caso el Convenio cesará de tener efecto en ambos Estados Contratantes:

- a) con respecto a impuestos retenidos en la fuente, sobre los montos pagados a partir del primero de enero, inclusive, del año calendario siguiente a la fecha de notificación de la denuncia;
- b) con respecto a otros impuestos sobre la renta y en el caso de Argentina, los impuestos sobre el capital, para los ejercicios fiscales que comiencen a partir del primero de enero, inclusive, del año calendario siguiente a la fecha de notificación de la denuncia.

En fe de lo cual los signatarios, debidamente autorizados al efecto por sus respectivos Gobiernos, han firmado el presente Convenio.

Hecho en dos originales en Buenos Aires, el 8 de octubre de 1997, en español, noruego e inglés, siendo ambos igualmente auténticos. En caso de diferencia de interpretación prevalecerá la versión en inglés.

Por el Gobierno de la
República Argentina

Por el Gobierno del
Reino de Noruega

PROTOCOLO

Al momento de la firma del Convenio para Evitar la Doble Imposición y la Prevención de la Evasión Fiscal en Relación a los Impuestos sobre la Renta y el Capital, concluido este día entre la República Argentina y el Reino de Noruega, los abajo firmantes han convenido las siguientes disposiciones que constituyen parte integrante del Convenio:

1. Con respecto al Artículo 5:

Los recursos naturales señalados en el apartado 3, subapartado d) comprenden la actividad pesquera.

2. Con respecto al Artículo 6, apartado 2:

En el caso de Argentina, la expresión "bienes inmuebles" comprende cualquier opción o derecho similar respecto de los mismos.

3. Con respecto al Artículo 7:

- a) Con respecto al apartado 3, se entiende que nada de lo establecido en el Convenio, obligará a un Estado Contratante a conceder la deducción total de ciertos gastos en la determinación de la renta, cuando estos están limitados de alguna manera por su legislación interna, o a permitir, en su caso, la deducción de cualquier gasto que, en razón de su naturaleza, no es computable como tal de acuerdo con la legislación impositiva de ese Estado;
- b) Con respecto al apartado 5, las exportaciones de bienes o mercaderías compradas por una empresa podrán, no obstante las disposiciones del subapartado d) del apartado 4 del Artículo 5 del presente Convenio, estar sujetas al derecho interno vigente relativo a las exportaciones.

4. Con respecto al Artículo 12:

- a) La reducción de la imposición en la fuente prevista en el apartado 2 procederá, en el caso de Argentina, siempre que se cumplan los requisitos de registración, verificación y autorización previstos en su legislación interna.

- b) con respecto al subapartado c) del apartado 2 se entiende que la expresión "regalías" se considerará que no comprende los pagos provenientes por el uso del alquiler a casco desnudo de plataformas de exploración o equipos de similares características.
- c) en el caso de los pagos por asistencia técnica, el impuesto exigido de acuerdo con el subapartado c) del apartado 2, deberá ser calculado luego de la deducción de los gastos directamente relacionados con dichas actividades.

5. Con respecto al Artículo 21, apartado 3:

En el caso de Argentina, se entiende que las disposiciones contenidas en la Ley del Impuesto a las Ganancias en vigor al momento de la firma de este Acuerdo, referido al alquiler de bienes muebles, son aplicables al alquiler a casco desnudo de plataformas de exploración o equipo similar.

6. Se entiende que las disposiciones del presente Convenio, no pueden interpretarse para impedir la aplicación de las disposiciones de capitalización exigua establecidas por un Estado Contratante en su legislación interna.

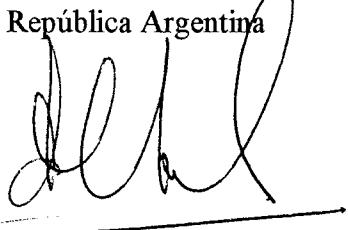
7. Si luego de la fecha de la firma de este Convenio, la República Argentina concluye un Acuerdo de Doble Imposición con un Estado que es miembro de la Organización para la Cooperación y el Desarrollo Económico por el que limita la imposición en el país fuente de los dividendos referidos en el Artículo 10, de los intereses referidos en el Artículo 11, de las regalías referidas en el Artículo 12, o de los servicios personales de carácter independiente llevados a cabo en ausencia de una base fija a los que se refiere el apartado 1 del Artículo 14, a una alícuota menor a la prevista en este Convenio, esta alícuota (o, en su caso, una exención) se aplicará en forma automática a los efectos de este Convenio, a partir de la fecha de entrada en vigor del Convenio mencionado en primer término.

Idéntico criterio se aplicará si la República Argentina acuerda excluir algún tipo de derecho o propiedad relacionada con la definición de regalías del apartado 3 del Artículo 12.

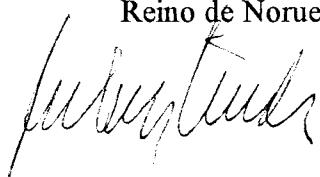
En fe de lo cual los signatarios, debidamente autorizados al efecto por sus respectivos Gobiernos, han firmado el presente Protocolo.

Hecho en dos originales en Buenos Aires, el 8 de octubre de 1997 , en español, noruego e inglés, siendo ambos igualmente auténticos. En caso de diferencia de interpretación prevalecerá la versión en inglés.

Por el Gobierno de la
República Argentina

Por el Gobierno del
Reino de Noruega

**CONVENTION
BETWEEN
THE ARGENTINE REPUBLIC
AND
THE KINGDOM OF NORWAY
FOR
THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND
THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL**

The Government of the Argentine Republic and the Government of the Kingdom of Norway desiring to conclude a Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to taxes on income and on capital, have agreed as follows:

**CHAPTER I
SCOPE OF THE CONVENTION**

**Article 1
PERSONAL SCOPE**

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

**Article 2
TAXES COVERED**

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in the case of Norway:

- (i) the national tax on income (inntektsskatt til staten);
- (ii) the county municipal tax on income (inntektsskatt til fylkeskommunen);
- (iii) the municipal tax on income (inntektsskatt til kommunen);
- (iv) the national contributions to the Tax Equalisation Fund (fellesskatt til Skattefordelingsfondet);
- (v) the national tax on capital (formuesskatt til staten);
- (vi) the municipal tax on capital (formuesskatt til kommunen);
- (vii) the national tax relating to income and capital from the exploration for and the exploitation of submarine petroleum resources and activities and work relating thereto, including pipeline transport of petroleum produced (skatt til staten vedrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumsforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum); and
- (viii) the national dues on remuneration to non-resident artistes (avgift til staten av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet).
(hereinafter referred to as "Norwegian tax");

b) in the case of Argentina:

- (i) the income tax (impuesto a las ganancias);
- (ii) the personal assets tax (impuesto sobre los bienes personales);
(hereinafter referred to as "Argentine tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed by either Contracting State after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes.

CHAPTER II

DEFINITIONS

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Norway or the Argentina as the context requires;
 - b) the term "Argentina" means the Argentine Republic, and when used in a geographical sense, the territory in which the tax law of Argentina is in force;
 - c) the term "Norway" means the Kingdom of Norway, including any area outside the territorial waters of the Kingdom of Norway where the Kingdom of Norway, according to Norwegian legislation and in accordance with international law, may exercise her rights with respect to the seabed and subsoil and their natural resources; the term does not comprise Svalbard, Jan Mayen and the Norwegian dependencies ("biland");
 - d) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - e) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - f) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by a resident of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

- i) the term "competent authority" means:
 - (i) in the case of Norway, the Minister of Finance and Customs or his authorised representative;
 - (ii) in the case of Argentina, the Ministry of Economy and Works and Public Services, Secretariat of Finance (el Ministerio de Economía y Obras y Servicios Públicos, Secretaría de Hacienda).

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State at any time, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at that time under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4 RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation (registration) or any other criterion of a similar nature. However, in the case of a partnership or estate the term applies only to the extent that the income derived by such partnership or estate is subjected to tax in that State as the income of a resident, either in its hands or in the hands of its partners.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual

agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5 PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop, and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of exploration for or exploitation of natural resources.

3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:

- a) a building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than six months;
- b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where such activities continue within the country for a period or periods aggregating more than six months within any twelve month period;
- c) the furnishing of technical services, as defined in Article 12, but only where such activities continue within the country for a period or periods aggregating more than three months within any twelve month

period;

- d) exploration or exploitation of natural resources, but only where such activities continue for a period of more than three months within any twelve month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, 2 and 3, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise of a Contracting State and has, and habitually exercises, in the other Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that other State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost

period;

- d) exploration or exploitation of natural resources, but only where such activities continue for a period of more than three months within any twelve month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, 2 and 3, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise of a Contracting State and has, and habitually exercises, in the other Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that other State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost

wholly on behalf of that enterprise, he shall not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph, if it is shown that the transactions between the agent and the enterprise were not made under arm's length conditions.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III

TAXATION OF INCOME

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property and to income from the alienation of such property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7
BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to:

- a) that permanent establishment; or
- b) sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment; or
- c) other business activities carried on in that other State of the same or similar kind as those effected through that permanent establishment.

The provisions of sub-paragraphs b) and c) shall not apply if the enterprise shows that such similar sales or activities referred to in those sub-paragraphs are not related to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, profits derived by an enterprise of a Contracting State from the activity of granting insurance covering property situated in the other Contracting State or persons which are residents of that other State, at the time of the conclusion of the insurance contract, may be taxed in that other State, whether or not the enterprise carries on its activity in that other State through a permanent establishment situated therein or otherwise.

The same applies to reinsurance, but only where reinsurance premiums are paid by an insurance enterprise which is a resident of that other State.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8 SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits referred to in that paragraph derived by an enterprise of a Contracting State from the participation in a pool, a joint business or in an international operating agency.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall apply to profits derived by the joint Norwegian, Danish and Swedish air transport consortium Scandinavian Airlines System (SAS), but only insofar as profits derived by Det Norske Luftfartsselskap A/S (DNL), the Norwegian partner of the Scandinavian Airlines System (SAS), are in proportion to its share in that organisation.

Article 9 ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between

independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the income of an enterprise of that state - and taxes accordingly - income on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the income so' included is income which would have accrued to the first-mentioned enterprise if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State may make an appropriate adjustment, to the amount of tax charged therein on that income. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply in the case of fraud, wilful default or neglect.

Article 10 DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) 10 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. Nothing contained in the Convention shall prevent Argentina from taxing at the rate determined by Argentina law, the profits or income attributable to a permanent establishment maintained in Argentina by a company which is a resident of Norway. However, the total amount of tax so charged shall not exceed the income tax applied on profits of an Argentine company plus 10 per cent of such profits after deduction of such company tax.

Article 11 INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 12.5 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if:

a) the interest is paid in respect of a bond, debenture or other similar obligation of the government of that Contracting State or of a political subdivision

or local authority thereof, provided that the interest is beneficially owned by a resident of the other Contracting State;

b) the interest is paid from a debtor resident in Argentina to a resident of Norway in respect of a loan made, guaranteed or insured, or a credit extended, guaranteed or insured by the Norwegian Guarantee Institute for Export Credits or A/S Eksportfinans or any other similar institution as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States;

c) the interest is paid from a debtor resident in Norway to a resident of Argentina in respect of a loan made, guaranteed or insured, or a credit extended, guaranteed or insured by Banco de la Nación Argentina or Banco de la Provincia de Buenos Aires or any other similar institution as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States;

d) the interest is paid in connection with the importation of industrial, commercial or scientific equipment, except where the sale or indebtedness was between related persons, and excluding interest arising from deferral of payments for importation of goods or merchandise not referred to in the preceding paragraphs.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from money lent by the laws of the State in which the income arises. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraph 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12 **ROYALTIES**

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed;

a) 3 per cent of the gross amount paid for the use of, or the right to use, for the commercial distribution of news to the general public, any item of news where the beneficial owner of the royalties is an international news agency;

b) 5 per cent of the gross amount paid for the use of, or the right to use, copyright of literary, dramatic, musical or other artistic work (but not including royalties in respect of motion picture films and works on films or videotape or other means of reproduction for use in connection with television);

c) 10 per cent of the gross amount paid for the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial or scientific equipment, or for information concerning industrial or scientific experience, and includes payments for the rendering of technical assistance as defined in paragraph 3; and

d) 15 per cent of the gross amount of the royalties in all other cases.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, news, any copyright of literary, dramatic, musical or other artistic work, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process or other intangible property, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience, and includes payments for the rendering

of technical assistance but only where such assistance is rendered outside the State in which they arise; and payments of any kind in respect of motion picture films and works on film, videotape or other means of reproduction for use in connection with television.

4. The provisions of paragraph 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by the permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of the Convention.

Article 13 CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of

such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the profits of the enterprise are taxable according to Article 8 of this Convention.

4. Gains derived by an individual of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights in an entity which is a resident of the other Contracting State, and gains from the alienation of any other security which are subjected in that other State to the same taxation treatment as gains from the alienation of such shares or other rights may be taxed in that other Contracting State, but only if:

a) the alienator has been a resident of that other Contracting State at any time during the five years immediately preceding the alienation of the shares, rights or security; and

b) the alienator was the beneficial owner of the above mentioned shares or rights while a resident of that other State.

5. Gains from the alienation of any business property or property used for economic purposes, other than those referred to in paragraphs 1 and 2 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

6. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation in the other Contracting State of any property situated in that other State, other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article, may be taxed in both Contracting States in accordance with their laws in force.

7. Gains from the alienation of any property other than those referred to in the preceding paragraphs shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14 INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character performed in the other Contracting State excluding technical services as dealt with in article 12, may be taxed in that other State, but the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the

gross amount of the income unless he has a fixed base regularly available to him in that other State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State in accordance with the law of that State, but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15 **DEPENDENT PERSONAL SERVICES**

1. Subject to the provisions of Articles 16, 17, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the calender year concerned; and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is a resident of the State of which the recipient is a resident; and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in that other State.

3. Paragraph 2 of this Article shall not apply to remuneration derived by a resident of a Contracting State, in this paragraph called "the employee", and paid by or on behalf of an employer who is a resident of that State in respect of an employment exercised in the other Contracting State where:

- a) the employee renders services in the course of that employment to a person other than the employer who, directly or indirectly, supervises, directs or controls the manner in which those services are performed; and
- b) the employer is not responsible for carrying out the purposes for which the services are performed.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, may be taxed in the Contracting State in which the profits of the enterprise are taxable according to Article 8 of this Convention.

5. Where a resident of Norway derives remuneration in respect of an employment exercised aboard an aircraft operated in international traffic by the Scandinavian Airlines System (SAS) consortium, such remuneration shall be taxable only in Norway.

Article 16 DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or of a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17 ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Article 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by entertainers or sportsmen if the visit to that State is substantially supported by public funds of the other Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof. In such a case the income shall be taxable only in the State of which the entertainer or sportsman is a resident.

Article 18

PENSIONS (JUBILACIONES), ANNUITIES, PAYMENTS UNDER A SOCIAL SECURITY SYSTEM AND ALIMONY

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19:

a) any pension (jubilaciones) arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State;

b) any payment, whether periodic or non-periodic, made under the social security legislation of a Contracting State or under any public scheme organised by a Contracting State for social welfare purposes;

c) any annuity arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State;

may be taxed in both Contracting States.

However, any payment referred to in sub-paragraph b) shall not be taxed in the Contracting State of which the recipient is a resident, if that payment due to its nature is exempt from tax in the other Contracting State from which it originates.

2. The term "annuity" as used in this Article means a stated sum payable periodically at stated times during life, or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth (other than services rendered).

3. Alimony and other maintenance payments paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State. However, any alimony or other maintenance payment paid by a resident of one of the Contracting States to a resident of the other Contracting State, shall, to the extent it is not allowable as a relief to the payer, be taxable only in the first-mentioned State.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

- (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. The provisions of Articles 15 and 16 shall apply to remuneration other than pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20 STUDENTS

Payments which a student, apprentice or business trainee who is, or was, immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21 OFFSHORE ACTIVITIES

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provision of this Convention.

2. A person who is a resident of a Contracting State and carries on activities offshore in the other Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources situated in that other State shall, subject to paragraphs 3 and 4 of this Article, be deemed in relation to those activities to be carrying on business in that other State through a permanent establishment or fixed base situated therein.

3. The term "activities" in paragraph 2 shall be deemed to include the bare-boat leasing of drilling rigs or similar equipment.

4. The provisions of paragraph 2 shall not apply where the activities are carried on for a period not exceeding 30 days in the aggregate in any twelve month period.

However, for the purposes of this paragraph:

- a) activities carried on by an enterprise associated with another enterprise shall be regarded as carried on by the enterprise with which it is associated if

the activities in question are substantially the same as those carried on by the last-mentioned enterprise;

b) two enterprises shall be deemed to be associated if one is controlled directly or indirectly by the other, or both are controlled directly or indirectly by a third person or persons.

5. Profits derived by a resident of a Contracting State from the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities in connection with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources are being carried on in a Contracting State, or from the operation of tugboats and other vessels auxiliary to such activities, shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

6. a) Subject to sub-paragraph b) of this paragraph, salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources situated in the other Contracting State may, to the extent that the duties are performed offshore in that other State, be taxed in that other State. However, such remuneration shall be taxable only in the first-mentioned State if the employment is carried on offshore for an employer who is not a resident of the other State and for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any twelve month period.

b) Salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft engaged in the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities connected with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources are being carried on in a Contracting State, or in respect of an employment exercised aboard tugboats or other vessels operated auxiliary to such activities, shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

7. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:

- a) exploration or exploitation rights; or
- b) property situated in the other Contracting State and used in connection with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources situated in that other State; or
- c) shares deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from such rights or such property or from such rights and such property taken together;

may be taxed in that other State.

In this paragraph "exploration or exploitation rights" means rights to assets to be produced by the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources in the other Contracting State, including rights to interests in or to the benefit of such assets.

Article 22 OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State. However, such items of income, arising in the other Contracting State, may also be taxed in that other State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV TAXATION OF CAPITAL

Article 23 CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships or aircraft operated in international traffic, and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the profits of the enterprise are taxable according to Article 8 of this Convention.
4. Capital represented by business property or property used for economic purposes, other than those referred to in paragraphs 1 and 2, shall be taxable only in the Contracting State in which the owner is a resident.
5. Capital represented by movable property owned by a resident of a Contracting State, not referred to in the preceding paragraphs and situated in the other Contracting State may be taxed in both States.
6. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER V

METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 24 ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In accordance with the provisions and subject to the limitations of the laws of the Contracting States (as may be amended from time to time without changing the general principle thereof):

a) where a resident of a Contracting State derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned Contracting State shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in the other Contracting State;

b) such deduction shall in no case, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in the other Contracting State;

c) where in accordance with any provision of the Convention, income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, that State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

2. For the purpose of paragraph 1 of this Article, the income tax paid in Argentina, by a resident of Norway, in respect of business profits from manufacturing, or industrial processes earned through a permanent establishment situated in Argentina, shall be deemed to include any amount of tax which would have been payable as Argentine tax for any year but for a reduction of tax granted for that year or any part thereof as a result of the application of the provisions of Argentine law as set out in paragraph 3 of this Article.

3. Paragraph 2 of this Article shall apply provided the reduction or exemption of taxes follow as a consequence of the application of either of the following provisions of Argentine law:

a) the Laws 19.640 and 22.095 including the Laws 20.560, 21.608 and 22.021 (and the Laws that have extended the benefits provided by the Law 22.021 to other provinces than those originally covered by the last mentioned Law), so far as they were in force on, and have not been modified since, the date of the signature of this Convention, or have been modified only in minor respects so as not to affect their general character; or

b) any other provision which may subsequently be introduced, granting a reduction of tax which is agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character, if it has not been modified thereafter, or has been modified only in minor respects so as not to affect its general character.

4. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall apply provided the business activities in question are not in the financial sector and provided that no more than 25 per cent of such business profits as the case may be, have accrued from the interest and gains from the alienation of shares and bonds or consist of profits derived from third countries.

5. The provisions of paragraphs 2, 3 and 4 shall apply only for the first ten years during which this Convention is effective. This period may be extended by a mutual agreement between the competent authorities.

CHAPTER VI

SPECIAL PROVISIONS

Article 25

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.
3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
4. Nothing in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
5. Except where the provisions of Article 9, paragraph 7 of Article 11 or paragraph 4 of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.
6. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any

CHAPTER VI

SPECIAL PROVISIONS

Article 25

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.
3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
4. Nothing in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
5. Except where the provisions of Article 9, paragraph 7 of Article 11 or paragraph 4 of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.
6. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any

requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may subject.

7. The provisions of this Article shall apply to taxes of every kind and description.

Article 26 MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25 to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the receipt of the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 27 EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes established by the Contracting States insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange

of information shall apply to taxes of every kind and description and is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes imposed on behalf of that State. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

3. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall endeavour to obtain the information to which the request relates in the same way as if its own taxation was involved notwithstanding the fact that the other State does not, at that time, need such information. If specifically requested by the competent authority of a Contracting State, the competent authority of the other Contracting State shall endeavour to provide information under this Article in the form requested, such as depositions of witnesses and copies of unedited original documents (including books, papers, statements, records, accounts or writings), to the same extent such depositions and documents can be obtained under the laws and administrative practices of that other State with respect to its own taxes.

Article 28 **DIPLOMATIC AND CONSULAR OFFICERS**

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

**Article 29
MISCELLANEOUS RULES**

1. The provisions of this Convention shall not be construed to restrict in any manner any exemption, allowance, credit or other deduction accorded:

a) by the laws of a Contracting State in the determination of the tax imposed by that State; or

b) by any other agreement entered into by a Contracting State.

2. Nothing in this Convention shall be construed as preventing Norway from imposing a tax on amounts included in the income of a resident of Norway with respect to a partnership, trust or controlled foreign affiliate, in which he has an interest.

3. The Convention shall not apply to any company, trust or partnership that is a resident of a Contracting State and is beneficially owned or controlled directly or indirectly by one or more persons who are not residents of that State, if the amount of the tax imposed on the income or capital of the company, trust, or partnership by that State is substantially lower than the amount that would be imposed by that State if all of the shares of the capital stock of the company or all of the interests in the trust or partnership, as the case may be, were beneficially owned by one or more individuals who were residents of that State.

CHAPTER VII

FINAL PROVISIONS

**Article 30
ENTRY INTO FORCE**

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. The Convention shall enter into force thirty days after the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in respect of other taxes on income and in the case of the Argentina on capital for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

3. The effect of the Agreement between the Government of the Republic of Argentina and the Government of Kingdom of Norway for the Avoidance of double taxation on income derived from shipping and air transport, concluded by exchange of notes dated 9 November 1948, shall be suspended and shall not have effect as long as this Convention has effect.

Article 31 TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting States may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after a period of six years from the date on which the Convention enters into force. In such event, the Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;
- b) in respect of other taxes on income and in the case of the Argentina on capital for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

Done in two originals at Buenos Aires, this 8th day of October, 1997, in the Spanish, Norwegian, and English languages, both being equally authentic. In the case of divergence of interpretation, the English version shall prevail.

For the Government of
the Republic of Argentina

For the Government of
the Kingdom of Norway

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and on Capital, this day concluded between the Argentine Republic and the Kingdom of Norway, the undersigned have agreed upon the following provisions which shall be an integral part of the Convention.

1. With respect to Article 5,

Natural resources as referred to in paragraph 3, subparagraph d) includes fisheries.

2. With respect to Article 6, paragraph 2,

In the case of Argentina, the term "immovable property" includes any option or similar right in respect thereof.

3. With respect to Article 7,

a) As regards paragraph 3, it is understood that nothing contained therein shall require a Contracting State to allow the total deduction of certain expenses when they are limited in some way in the determination of profits under its domestic tax legislation or to allow the deduction of any expenditure which, by reason of its nature, is not generally allowed as a deduction under the taxation laws of that State.

b) As regards paragraph 5, the export of goods or merchandise purchased by an enterprise shall, notwithstanding the provisions of subparagraph d) of paragraph 4 of Article 5 of the Convention, remain subject to the domestic legislation in force concerning export.

4. With respect to Article 12,

a) The limitation on the taxation at source provided for under paragraph 2 are, in the case of Argentina, subject to the registration, verification and authorization requirements provided for in domestic legislation;

b) With respect to subparagraph c) of paragraph 2,

It is understood that the term "royalties" shall be deemed not to include payments for the use of bare-boat leasing of drilling rigs, or similar purpose equipment, used for the exploration or the extraction of hydrocarbons.

c) In the case of payments for technical assistance, the tax charged under subparagraph c) of paragraph 2, shall be determined after the deduction of the expenses directly related to such activities.

5. With respect to Article 21, paragraph 3,

In the case of Argentina, it is understood that provisions contained in its income Tax Law in force at the moment of signature of this Agreement referring to the leasing of movable property, are applicable to bare-boat leasing of drilling rigs or similar equipment.

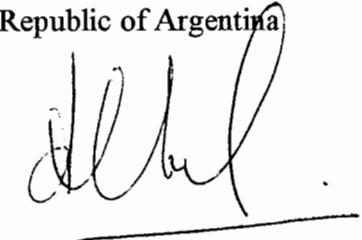
6. It is understood that the provisions of the Convention shall not be interpreted so as to prevent the application by a Contracting State of the thin capitalization provisions provided for in its domestic legislation.

7. If after the date of signature of the Convention the Argentine Republic conclude a double taxation Convention with a State that is a member country of the Organisation for Economic Co-operation and Development which limits the taxation in the country of source of dividends as referred to in Article 10, interest as referred to in Article 11, royalties as referred to in Article 12, or for independent personal services performed in the absence of a fixed base referred to in paragraph 1 of Article 14, to a rate that is lower than that provided for in this Convention, the lower rate (including an exemption) shall automatically apply for the purposes of this Convention from the date of entry into force of the first-mentioned Convention. The same shall apply if the Argentine Republic agree to exclude any kind of right or property from the definition of royalties in paragraph 3 of Article 12.

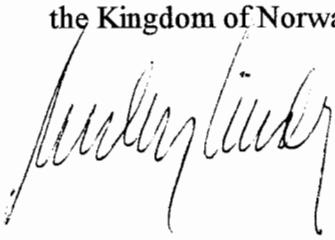
IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized to that effect, have signed this protocol.

DONE in two originals at Buenos Aires, this 8th. day of October, 1997 in the Spanish, Norwegian and English languages, each text being equally authentic. In the case of divergence of interpretation, the English version shall prevail.

For the Government of the
Republic of Argentina

For the Government of the
the Kingdom of Norway

**O V E R E N S K O M S T
M E L L O M
R E P U B L I K K E N A R G E N T I N A
O G
K O N G E R I K E T N O R G E
T I L U N N G Å E L S E A V D O B B E L T B E S K A T N I N G
O G
F O R E B Y G G E L S E A V S K A T T E U N N D R A G E L S E M E D H E N S Y N T I L
S K A T T E R A V I N N T E K T O G F O R M U E**

Republikken Argentinas Regjering og Kongeriket Norges Regjering, som ønsker å inngå en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue,

er blitt enige om følgende:

**K A P I T T E L I
O v e r e n s k o m s t e n s a n v e n d e l s e s o m r å d e**

**A r t i k k e l 1
D E P E R S O N E R S O M O V E R E N S K O M S T E N G J E L D E R**

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge de kontraherende stater.

**A r t i k k e l 2
S K A T T E R S O M O M F A T T E S A V O V E R E N S K O M S T E N**

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og av formue som utskrives for regning av en kontraherende stat eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de oppkreves.
2. Som skatter av inntekt og av formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, så vel som skatter av verdistigning.
3. De gjeldende skatter som overenskomsten får anvendelse på er især:

- a) i Norge:
- (i) inntektsskatt til staten;
 - (ii) inntektsskatt til fylkeskommunen;
 - (iii) inntektsskatt til kommunen;
 - (iv) fellesskatt til Skattefordelingsfondet;
 - (v) formuesskatt til staten;
 - (vi) formuesskatt til kommunen;
 - (vii) skatt til staten vedrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumsforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum; og
 - (viii) avgift til staten av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet;
- (i det følgende kalt "norsk skatt");
- b) i Argentina:
- (i) inntektsskatt (impuesto a las ganancias);
 - (ii) minimumsskatt på et selskaps brutto eiendeler impuesto sobre los activos);
 - (iii) personlig skatt på eiendeler utenfor næring (impuesto personal sobre los bienes no incorporados al proceso económico);
- (i det følgende kalt "argentinsk skatt").
4. Overenskomsten skal også få anvendelse på alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter blir utskrevet av en av de kontraherende stater etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst.

KAPITTEL II

Definisjoner

Artikkel 3

ALMINNELIGE DEFINISJONER

1. Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:
 - a) "en kontraherende stat" og "den annen kontraherende stat" betyr Norge eller Argentina, slik det fremgår av sammenhengen;
 - b) "Argentina" betyr Den Argentinske Republikk; når uttrykket anvendes i geografisk forstand, det område hvor argentinsk skattelovgivning er i kraft;
 - c) "Norge" betyr Kongeriket Norge, herunder ethvert område utenfor Kongeriket Norges sjøterritorium, hvor Kongeriket Norge overensstemmende med norsk lovgivning og folkeretten, kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres turforekomster; uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland;
 - d) "statsborger" betyr:
 - (i) enhver fysisk person som er borger av en kontraherende stat;
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskap og enhver sammenslutning som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i en kontraherende stat;
 - e) "person" omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning av personer;
 - f) "selskap" betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
 - g) "foretak i en kontraherende stat" og "foretak i den annen kontraherende stat" betyr henholdsvis et foretak som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretak som drives av en person bosatt i den annen kontraherende stat;

KAPITTEL II

Definisjoner

Artikkel 3

ALMINNELIGE DEFINISJONER

1. Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:
 - a) "en kontraherende stat" og "den annen kontraherende stat" betyr Norge eller Argentina, slik det fremgår av sammenhengen;
 - b) "Argentina" betyr Den Argentinske Republikk; når uttrykket anvendes i geografisk forstand, det område hvor argentinsk skattelovgivning er i kraft;
 - c) "Norge" betyr Kongeriket Norge, herunder ethvert område utenfor Kongeriket Norges sjøterritorium, hvor Kongeriket Norge overensstemmende med norsk lovgivning og folkeretten, kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres turforekomster; uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland;
 - d) "statsborger" betyr:
 - (i) enhver fysisk person som er borger av en kontraherende stat;
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskap og enhver sammenslutning som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i en kontraherende stat;
 - e) "person" omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning av personer;
 - f) "selskap" betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
 - g) "foretak i en kontraherende stat" og "foretak i den annen kontraherende stat" betyr henholdsvis et foretak som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretak som drives av en person bosatt i den annen kontraherende stat;

- h) "internasjonal fart" betyr enhver transport med skip eller luftfartøy drevet av en person hjemmehørende i en kontraherende stat, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart bare mellom steder i den annen kontraherende stat;
 - i) "kompetent myndighet" betyr:
 - (i) i Norge, finans- og tollministeren eller den som har fullmakt fra ham;
 - (ii) i Argentina, Ministeriet for Økonomi, Arbeid og Offentlige Tjenester, Skatteavdelingen (el Ministerio de Economía y Obras y Servicios Públicos, Secretaría de Ingresos Públicos).
- 2. Ved en kontraherende stats anvendelse til enhver tid av denne overenskomst, skal ethvert uttrykk som ikke er definert i den, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som da følger av lovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som denne overenskomst får anvendelse på.

Artikkkel 4

SKATTEMESSIG BOPEL

- 1. I denne overenskomst betyr uttrykket "person bosatt i en kontraherende stat" enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for ledelse, sted for stiftelse (registrering) eller ethvert annet liknende kriterium. Når det gjelder interessentskap eller boer, omfattes imidlertid disse av uttrykket bare i den utstrekning inntekten fra et slikt interessentskap eller bo er skattepliktig i en stat, enten på interessentskapets eller boets hånd eller på deltakernes hånd, på grunnlag av at interessentskapet eller boet er hjemmehørende i denne stat.
- 2. Når en fysisk person ifølge bestemmelserne i punkt 1 er bosatt i begge kontraherende stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:
 - a) han skal anses for bosatt i den stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge stater, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
 - b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat han har sentrum for anses for bosatt i den stat hvor han har vanlig opphold;

- c) hvis han har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt i den stat hvor han er statsborger;
 - d) hvis han er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avgjøre spørsmålet ed gjensidig avtale.
3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses for hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for hjemmehørende i den stat hvor den virkelige ledelse har sitt sete.

Artikkel 5

FAST DRIFTSSTED

- 1. Uttrykket "fast driftssted" betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretaks virksomhet helt eller delvis blir utøvet.
- 2. Uttrykket "fast driftssted" omfatter særlig:
 - a) et sted hvor foretaket har sin ledelse;
 - b) en filial;
 - c) et kontor;
 - d) en fabrikk;
 - e) et verksted, og
 - f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et stenbrudd eller ethvert annet sted for undersøkelse etter eller utnyttelse av aturforekomster.
- 3. Uttrykket "fast driftssted" omfatter likeledes:
 - a) stedet for et bygningsarbeid, et anleggs-, monterings- eller installasjonsprosjekt, eller kontrollvirksomhet tilknyttet slike, men bare hvis stedet opprettholdes, eller prosjektet eller virksomheten varer i mer enn seks måneder;
 - b) utøvelse av tjenester, herunder rådgivningstjenester som et foretak yter gjennom ansatte eller annet personell engasjert av foretaket for dette formål, men bare hvis slik virksomhet til sammen finner sted innen staten i et eller flere tidsrom

på mer enn 6 måneder i løpet av enhver tolvmånedersperiode.

- c) utøvelse av tekniske tjenester som definert i Artikkkel 12, men bare hvis slik virksomhet til sammen finner sted innen staten i et eller flere tidsrom på mer enn tre måneder i løpet av enhver tolvmånedersperiode.
 - d) undersøkelse etter eller utnyttelse av naturforekomster, men bare hvis slik virksomhet varer i mer enn tre måneder i løpet av enhver tolvmånedersperiode.
4. Uansett de foranstående punkter i denne artikkel, skal uttrykket "fast driftssted" ikke anses å omfatte:
- a) bruk av innretninger utelukkende til lagring eller utstilling av varer som tilhører foretaket;
 - b) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for lagring eller utstilling;
 - c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretak;
 - d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretaket;
 - e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å utøve enhver annen virksomhet for foretaket som er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;
 - f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av aktiviteter som nevnt i underpunktene a) til e), forutsatt at det faste forretningssteds samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet.
5. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 6 gjelder for, opptrer på vegne av et foretak hjemmehørende i en kontraherende stat, og har, og vanligvis utøver, fullmakt til å slutte kontrakter i den annen kontraherende stat på vegne av foretaket, skal foretaket uansett bestemmelsene i punktene 1, 2 og 3 anses for å ha et fast driftssted i denne annen stat for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretaket. Dette gjelder dog ikke hvis virksomheten

er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 4, og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted ikke ville ha gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.

6. Et foretak i en kontraherende stat, skal ikke anses for å ha et fast driftssted i den annen kontraherende stat bare av den grunn at det driver forretningsvirksomhet i denne annen stat gjennom en meglér, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet. Når imidlertid en slik mellommann utelukkende eller nesten utelukkende utøver virksomhet på vegne av dette foretaket, skal han ikke anses for å være en uavhengig mellommann i dette punkts betydning dersom det påvises at transaksjonene mellom mellommannen og foretagendet ikke er gjennomført på armelengdevilkår.
7. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, eller som utøver forretningsvirksomhet i denne annen stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper anses for et fast driftssted for det annet.

KAPITTEL III

Skattlegging av inntekt

Artikkel 6 INNTEKT AV FAST EIENDOM

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Uttrykket "fast eiendom" skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket omfatter under enhver omstendighet tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk, rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelsjer som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster; skip og luftfartøy anses ikke som fast eiendom.

3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt som oppebåres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom og på inntekt som oppebåres ved avhendelse av slik eiendom.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretak, og på inntekt av fast eiendom som anvendes ved utøvelse av selvstendige personlige tjenester.

Artikkelform

FORTJENESTE VED FORRETNINGSVIRKSOMHET

1. Fortjeneste som oppebåres av et foretak i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives:
 - a) dette faste driftssted; eller
 - b) salg i denne annen stat av varer av samme eller lignende art som demsom selges gjennom dette faste driftssted; eller
 - c) annen forretningsvirksomhet utøvet i denne annen stat av samme eller lignende art som den virksomhet som utøves gjennom dette faste driftssted.

Bestemmelsene i underpunkt b) og c) får ikke anvendelse hvis foretaket viser at slike salg eller slik virksomhet som omhandlet i disse underpunktene ikke har sammenheng med det faste driftssted.

2. Når et foretak i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsene i punkt 3, i hver kontraherende stat tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretak som utøvet samme eller lignende virksomhet under de samme eller lignende forhold og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretak hvis faste driftssted det er.
3. Ved fastsettelsen av et fast driftssts fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.

4. Uansett bestemmelsene i punkt 1, kan fortjeneste som oppebåres av et foretak hjemmehørende i en kontraherende stat, gjennom salg av forsikring som skal dekke enten eiendeler som ved inngåelsen av forsikringskontrakten befinner seg i den annen kontraherende stat eller personer som ved inngåelsen av forsikringskontrakten er bosatt i den annen stat, skattlegges i denne annen stat, enten foretaket utøver virksomhet gjennom et fast driftsted i denne annen stat eller ikke. Det samme gjelder for reassuranse, men bare i de tilfeller reassuransepremiene blir betalt av et forsikringsselskap som er hjemmehørende i denne annen stat.
5. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftsted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer for foretaket.
6. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftsted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er god og fyldestgjørende grunn for noe annet.
7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkelf 8

SKIPSFART OG LUFTFART

1. Fortjeneste som oppebåres av et foretak i en kontraherende stat ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får også anvendelse på fortjeneste som der omhandlet som oppebåres av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat gjennom deltakelse i en "pool", et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.
3. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 skal få anvendelse på fortjeneste oppebåret av det felles norske, danske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), men bare i den utstrekning fortjenesten oppebåret av Det Norske Luftfartsselskap A/S (DNL), den norske interessen i Scandinavian Airlines System (SAS), svarer til dens andel i den nevnte organisasjon.

Artikkkel 9

FORETAK MED FAST TILKNYTNING TIL HVERANDRE

1. I tilfelle hvor
 - a) et foretak i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen kontraherende stat, eller
 - b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i en kontraherende stat og et foretak i den annen kontraherende stat,

skal følgende gjelde:

Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretak blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak, kan enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretakene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretakets fortjeneste.

2. I tilfelle hvor en kontraherende stat medregner i inntekten til et foretak som er hjemmehørende i denne stat - og skattlegger i samsvar med dette - inntekt som et foretak i den annen kontraherende stat er blitt skattlagt for i denne annen stat, og denne medregnede inntekt er inntekt som ville ha tilfalt det førstnevnte foretak dersom vilkårene som ble avtalt mellom foretakene hadde vært slike som ville ha blitt avtalt mellom uavhengige foretak, da kan den annen stat foreta en passende justering av den skatt som er beregnet av denne inntekten. Ved slik justering skal det tas hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser og de kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal om nødvendig rádføre seg med hverandre.
3. Bestemmelsene i punkt 2 skal ikke anvendes i tilfelle av unndragelse, forsettlig overtredelse eller unnlatelse.

Artikkkel 10

DIVIDENDER

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor det selskap som utdeler dividendene er hjemmehørende og i

henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaver til dividendene skal den skatt som legges ikke overstige:

- a) 10 prosent av dividendenes bruttobeløp hvis den virkelige rettighetshaver er et selskap som direkte innehar minst 25 prosent av kapitalen i det selskap som utdeler dividendene;
- b) 15 prosent av dividendenes bruttobeløp i alle andre tilfelle.

Dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste som dividendene utdeles av.

- 3. Uttrykket "dividender" i denne artikkelen betyr inntekt av aksjer, bergverksaksjer, stifterandeler eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i overskudd, samt inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer.
- 4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til dividendene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftsted i den annen kontraherende stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og de rettigheter hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til det faste driftsted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkelen 7 eller artikkelen 14 anvendelse.
- 5. Når et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat oppebærer fortjeneste eller inntekt fra den annen kontraherende stat, kan denne annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, med mindre dividendene er utdelt til en person bosatt i denne annen stat, eller de rettigheter som dividendene utdeles av reelt er knyttet til et fast driftsted eller et fast sted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.
- 6. Intet i denne overenskomst skal hindre Argentina i å skattlegge, etter den sats som er fastlagt i argentinsk lovgivning, fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra et fast driftsted som et selskap hjemmehørende i Norge har i Argentina. Den totale skatt som således er tillegg, skal imidlertid ikke overstige den inntektsskatt som gjelder for fortjeneste oppebåret av et argentinsk selskap med et tillegg på 10 prosent av slik fortjeneste etter fradrag for inntektsskatten.

Artikkelf 11

RENTER

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaver til rentene skal den skatt som legges ikke overstige 12,5 prosent av rentenes bruttobeløp.
3. Uansett bestemmelsene i punkt 2, skal renter som skriver seg fra en kontraherende stat unntas fra beskatning i denne stat dersom:
 - a) rentene blir betalt i tilknytning til statsobligasjoner, gjeldsbrev eller andre liknende obligasjoner utstedt av denne kontraherende stat selv eller dens lokale eller regionale forvaltningsmyndigheter, forutsatt at en person bosatt i den annen kontraherende stat er den virkelige rettighetshaver til rentene;
 - b) rentene blir betalt fra en skyldner bosatt i Argentina til en person bosatt i Norge i tilknytning til et lån ytet, garantert eller sikret, eller til kreditt gitt, garantert eller sikret av Garanti-instituttet for eksportkreditt eller A/S Eksportfinans eller enhver annen tilsvarende institusjon som de kompetente myndigheter til enhver tid måtte bli enige om;
 - c) rentene blir betalt av en skyldner bosatt i Norge til en person bosatt i Argentina tilknytning til et lån ytet, garantert eller sikret, eller kreditt gitt, garantert eller sikret av Den argentinske nasjonalbank (Banco de la Nación Argentina) eller BuenosAires provinsbank (Banco de la Provincia de Buenos Aires) eller enhver annen tilsvarende institusjon som de kompetente myndigheter til enhver tid måtte bli enige om;
 - d) rentene blir betalt i tilknytning til import av industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr, unntatt i de tilfeller hvor salget finner sted eller gjeldsforholdet foreligger mellom beslektede personer og i de tilfeller rentene skriver seg fra betalingsutsettelse ved import av varer som ikke er omhandlet i de foranstående punkter.

4. Uttrykket "renter" i denne artikkel betyr inntekt av fordringer av enhver art, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner og andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder premie- og tilleggsbeløp som knytter seg til slike obligasjoner eller gjeldsbrev, samt annen inntekt som i henhold til lovgivningen i den stat som inntekten skriver seg fra er gjenstand for samme beskatning som inntekt fra utlån. Straffetillegg for sen betaling anses ikke som renter etter denne artikkel.
5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftsted i den annen kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftsted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.
6. Renter skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er staten selv, dens regionale eller lokale forvalningsmyndighet, eller en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler rentene, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftsted eller et fast sted som den gjeld rentene betales av er knyttet til, og som rentene belastes, da skal slike renter anses å skrive seg fra den stat hvor det faste driftsted eller det faste sted ligger.
7. Når rentebeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det er legges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkell 12 **ROYALTY**

1. Royalty som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Slik royalty kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor royaltyen skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaver til royaltyen skal den skatt som ileses ikke overstige:
 - a) 3 prosent av bruttobeløp betalt for bruken av, eller retten til å bruke, enhver nyhet til kommersiell nyhetsdistribusjon til offentligheten, hvis den virkelige rettighetshaveren til royaltyen er et internasjonalt nyhetsbyrå;
 - b) 5 prosent av bruttobeløp betalt for bruken av, eller retten til å bruke, opphavsrett til verker av litterær, dramatisk, musikalsk eller annen kunstnerisk karakter (men ikke royalty i forbindelse med kinematografiske filmer og bearbeidelse av filmer eller videobånd eller andre former for reproduksjon til bruk i forbindelse med fjernsynsutsendelse);
 - c) 10 prosent av bruttobeløp betalt for bruken av, eller retten til å bruke, alle slags patenter, varemerker, mønstre eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for bruken av eller retten til å bruke industrielt eller vitenskapelig utstyr eller for opplysninger om industrielle eller vitenskapelige erfaringer, herunder utøvelse av tekniske tjenester som definert i punkt 3; og
 - d) 15 prosent av royaltyens bruttobeløp i alle andre tilfeller.
3. Uttrykket "royalty" i denne artikkelen betyr betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, nyheter, enhver opphavsrett til verker av litterær, dramatisk, musikalsk eller annen kunstnerisk karakter, alle slags patenter, varemerker, mønstre eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller annen immateriell eiendom, eller for bruken av eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer, herunder betaling for utøvelse av tekniske tjenester, men bare dersom slike tjenester er utøvet utenfor den stat betalingen skriver seg fra; og betaling av enhver art i tilknytning til kinematografiske filmer og bearbeidelse av filmer eller videobånd eller andre former for reproduksjon til bruk i forbindelse med fjernsynsutsendelse.
4. Bestemmelsene i punkt 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor royaltyen skriver seg fra, eller utøver

selvstendige personlige tjenester fra et fast sted i denne annen stat, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

5. Royalty skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er staten selv, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndighet, eller en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler royaltyen enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som plikten til å betale royaltyen er knyttet til, og slik royalty blir belastet det faste driftssted eller faste sted, da skal slik royalty anses å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller faste sted ligger.
6. Når royaltybeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater, under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 13 **FORMUESGEVINST**

1. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6 og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket) eller av fast sted som nevnt.
3. Gevinst ved avhendelse av skip eller luftfartøy i internasjonal fart samt løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor fortjenesten av slik virksomhet i henhold til artikkel 8 kan skattlegges.

4. Gevinster som oppebåres av en fysisk person bosatt i en kontraherende stat ved avhendelsen av aksjer eller andre selskapsrettigheter i et foretak hjemmehørende i den annen stat, og gevinster ved avhendelsen av ethvert annet verdipapir som i denne annen stat er undergitt den samme skattemessige behandling som gevinster ved avhendelsen av slike aksjer eller andre rettigheter kan skattlegges i denne annen stat, men bare hvis:
 - a) avhenderen har vært bosatt i denne annen kontraherende stat på noe tidspunkt i de fem år umiddelbart først forut for avhendelsen av aksjene, rettighetene eller verdipapirene; og
 - b) avhenderen var den virkelige rettighetshaveren til de overfor nevnte aksjer eller rettigheter mens han var bosatt i denne annen stat.
5. Gevinst ved avhendelse av enhver annen forretningseiendom eller eiendom benyttet i økonomisk øyemed enn omhandlet i punktene 1 og 2, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.
6. Gevinst som oppebåres av en person bosatt i en kontraherende stat ved avhendelse av enhver annen eiendom enn det som er omhandlet i de foranstående punkter, og som befinner seg i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i begge de kontraherende stater i overensstemmelse med deres gjeldende lovgivning.
7. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn det som er omhandlet i de foranstående punkter, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

Artikkkel 14

SELVSTENDIGE PERSONLIGE TJENESTER - (FRITT YRKE)

1. Inntekt som en fysisk person bosatt i en kontraherende stat oppebærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter i den annen kontraherende stat, unntatt tekniske tjenester som omhandlet i artikkkel 12, kan skattlegges i denne annen stat, men den skatt som ileses skal ikke overstige 10 prosent av bruttobeløpet av inntekten, med mindre han har et fast sted som regelmessig står til hans rådighet i denne annen stat for utøvelsen av hans virksomhet. Hvis han har et slikt fast sted kan inntekten skattlegges i den annen stat i henhold til lovgivningen i denne stat, men bare så mye av inntekten som kan tilskrives dette faste sted.

2. Uttrykket "fritt yrke" omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkelf 15

USELVSTENDIGE PERSONLIGE TJENESTER - (LØNNSARBEID)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 17, 18 og 19 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønnsarbeidet er utført i den annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i denne annen stat.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:
 - a) mottakeren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av enhver tolvmaanedersperiode som begynner eller slutter i det angeldende kalenderår; og
 - b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i den stat der mottakeren er bosatt, og
 - c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftsted eller et fast sted som arbeidsgiveren har i den annen stat.
3. Punkt 2 i denne artikkelen får ikke anvendelse på godtgjørelse mottatt av en person bosatt i en kontraherende stat, i dette punktet kalt "arbeidstakeren", og betalt av eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i denne stat med hensyn til arbeid utført i den annen kontraherende stat når:
 - a) arbeidstakeren i forbindelse med dette arbeidet utfører tjenester for en annen person enn arbeidsgiveren, som, direkte eller indirekte, har tilsyn med, leder eller kontrollerer den måte tjenesten blir utført på; og
 - b) arbeidsgiveren ikke er ansvarlig for å oppfylle de formål som tjenestene er ytet i anledning av.

4. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, kan godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart av et foretak i en kontraherende stat skattlegges i den kontraherende stat hvor foretakets fortjeneste kan skattlegges i henhold til artikkel 8 i denne overenskomst.
5. Når en person bosatt i Norge mottar godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord i et luftfartøy drevet i internasjonal fart av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), skal slik godtgjørelse bare kunne skattlegges i Norge.

Artikkelf 16 **STYREGODTGJØRELSE**

Styregodtgjørelse og annet liknende vederlag som oppebæres av en person bosatt i en kontraherende stat, i egenkap av medlem av styret eller et liknende organ, i et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkelf 17 **ARTISTER OG IDRETTSSUTØVERE**

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, kan inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved personlig virksomhet utøvet i den annen kontraherende stat som artist, så som skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist eller musiker, eller som idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.
2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av en artist eller en idrettsutøver i denne egenkap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, skattlegges i den kontraherende stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet som en artist eller idrettsutøver utøver i en kontraherende stat hvis besøket i denne staten i det vesentlige er understøttet av offentlige midler fra den annen kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvalningsmyndigheter. I et slikt tilfelle skal inntekten bare kunne skattlegges i den stat hvor artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

Artikkelf 18

**PENSJONER, (JUBILACIONES) LIVRENTER, SOSIALE
RYGDEYTELSER OG UNDERHOLDSBIDRAG**

1. Med forbehold av bestemmelsene i artikkelf 19 punkt 2:
 - a) Enhver pensjon (jubilaciones) som skriver seg fra en kontraherende stat og betales til en person bosatt i den annen kontraherende stat;
 - b) enhver periodisk eller ikke-periodisk ytelse i henhold til trygdelovgivningen eller i henhold til enhver offentlig ordning for sosial velferd opprettet av en kontraherende stat;
 - c) enhver livrente som skriver seg fra en kontraherende stat og betales til en person bosatt i den annen kontraherende stat

kan skattlegges i begge de kontraherende stater.

Enhver betaling som omhandlet i underpunkt b) skal imidlertid ikke skattlegges i den kontraherende stat hvor mottakeren er bosatt hvis betalingen etter sin art er unntatt fra beskatning i den annen kontraherende stat hvor betalingen skriver seg fra.

2. Utrykket "livrente" betyr i denne artikkelf et fastsatt beløp som skal betales periodevis til fastsatte tider på livstid eller i løpet av et bestemt eller konstaterbart tidsrom i henhold til en forpliktelse til å erlegge betaling som vederlag for en fullt tilsvarende motytelse (unntatt tjenesteytelser) i penger eller pengers verdi.
3. Underholdsbidrag og annet beløp til underhold som betales til en person bosatt i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid skal ethvert underholdsbidrag eller annet beløp til underhold som betales av en person bosatt i en av de kontraherende stater til en person bosatt i den annen kontraherende stat, i den utstrekning det ikke er fradagsberettiget for betaleren, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.

Artikkel 19
OFFENTLIG TJENESTE

1. a) Godtgjørelse, unntatt pensjon, som utredes av en kontraherende stat, eller av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person for tjenester som er ytet denne stat eller forvaltningsmyndighet, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
 - b) Slik godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den annen kontraherende stat hvis tjenestene er ytet i denne stat og mottakeren er bosatt i denne stat og:
 - (i) er statsborger av denne stat; eller
 - (ii) ikke bosatte seg i denne stat bare i den hensikt å utføre nevnte tjenester.
2. Bestemmelsene i artiklene 15 og 16 skal få anvendelse på godtgjørelse, unntatt pensjon, i anledning tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en kontraherende stat, eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 20
STUDENTER

En student, lærling eller praktikant som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en kontraherende stat var, bosatt i den annen kontraherende stat, og som oppholder seg i den førstnevnte stat utelukkende for sin utdannelse eller opplæring, skal ikke skattlegges i denne stat for beløp som han mottar til underhold, utdannelse eller opplæring, forutsatt at disse beløp skriver seg fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 21
VIRKSOMHET UTENFOR KYSTEN

1. Bestemmelsene i denne artikkelen skal få anvendelse uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst.
2. En person bosatt i en kontraherende stat som driver virksomhet utenfor kysten av den annen kontraherende stat knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i denne annen stat, skal, med forbehold av punktene 3 og 4 i denne artikkelen, med hensyn til denne virksomhet anses for å drive virksomhet i denne annen stat gjennom et fast driftsted eller et fast sted der.

3. Uttrykket "virksomhet" i punkt 2 skal anses å omfatte bare-boat leasing av oljerigger og lignende utstyr.
4. Bestemmelsene i punkt 2 får ikke anvendelse dersom virksomheten er utøvet i et tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av enhver tolvmaanedersperiode. Ved anvendelsen av dette punkt skal imidlertid følgende gjelde:
 - a) virksomhet utøvet av et foretak som er tilknyttet et annet foretak skal anses for å virksomhet i vesentlig grad er den samme som den virksomhet som det sistnevnte foretak utøver;
 - b) to foretak skal anses for å ha fast tilknytning til hverandre hvis det ene er direkte eller indirekte kontrollert av det andre, eller begge er kontrollert direkte eller indirekte av en tredje person eller tredje personer.
5. Fortjeneste oppebåret av en person bosatt i en kontraherende stat ved transport av forsyninger eller personell til eller innen et område hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i en kontraherende stat, eller ved driften av taubåter og andre hjelpefartøy knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor foretaket er hjemmehørende.
6.
 - a) Med forbehold av underpunkt b) i dette punkt, kan lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, skattlegges i denne annen stat i den utstrekning arbeidet er utført utenfor kysten av denne stat. Slik godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den førstnevnte stat hvis arbeidet er utført utenfor kysten for en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat og arbeidet varer i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av enhver tolvmaanedersperiode.
 - b) Lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer i anledning av lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy som benyttes til transport av forsyninger eller personell til eller innen et område hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i en

kontraherende stat, eller for lønnsarbeid utført om bord i taubåter eller andre hjelpefartøy knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor foretaket er hjemmehørende.

7. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer ved avhendelse av:
 - a) rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse, eller
 - b) eiendom som befinner seg i den annen kontraherende stat og som benyttes i forbindelse med undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i denne annen stat, eller
 - c) aksjer hvis verdi helt eller for den vesentligste del, direkte eller indirekte, skriver seg fra slike rettigheter eller slik eiendom, eller fra slike rettigheter og slik eiendom sett under ett, kan skattlegges i denne annen stat.

I dette punkt betyr uttrykket "rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse" rettigheter til aktiva som skal utvinnes ved undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, herunder rettigheter til andeler i eller fordeler av slike aktiva.

Artikkelf 22 ANNEN INNTEKT

1. Inntekter som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Slike inntekter som skriver seg fra den annen kontraherende stat, kan imidlertid også skattlegges i denne annen stat.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse på inntekt, bortsett fra inntekt av fast eiendom som definert i artikkelf 6 punkt 2, når mottakeren av slik inntekt er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra, reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkelf 7 eller artikkelf 14 anvendelse.

KAPITTEL IV

Skattlegging av formue

Artikkel 23

FORMUE

1. Formue som består av fast eiendom som omhandlet i artikkelf 6, tilhørende en person bosatt i en kontraherende stat og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som en foretak hjemmehørende i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, eller av løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har til rådighet i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester, kan skattlegges i denne annen stat.
3. Formue som består av skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart og løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor foretakets fortjeneste kan skattlegges i henhold til artikkelf 8 i denne overenskomst.
4. Formue som består av forretningseiendom eller eiendom benyttet i økonomisk øyemed, og som ikke er omhandlet i punktene 1 og 2, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor eieren er bosatt.
5. Formue som består av løsøre tilhørende en person bosatt i en kontraherende stat som ikke er omhandlet i de foranstående punkter og som befinner seg i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i begge stater.
6. Alle andre formuesgjenstander som tilhører en person bosatt i en kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

KAPITTEL IV

Unngåelse av dobbeltbeskatning

Artikkel 24

UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING

1. I samsvar med reglene og med forbehold av begrensningene i de interne lover i de kontraherende stater som over tid kan endres, dog uten å endre de her nevnte prinsipper;
 - a) Når en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i den annen kontraherende stat, skal den førstnevnte kontraherende stat innrømme som fradrag i den skatt som ileses vedkommende persons inntekt et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i den annen kontraherende stat.
 - b) Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres til den inntekt som kan skattlegges i den annen kontraherende stat.
 - c) Når, i henhold til enhver bestemmelse i denne overenskomst, inntekt oppebåret av en person bosatt i en kontraherende stat er unntatt fra beskatning i denne kontraherende stat, kan denne staten likevel ved beregningen av skatten på denne persons gjenværende inntekt ta i betraktnsing den unntatte inntekt.
2. Ved anvendelsen av punkt 1 i denne artikkelen skal skatt betalt i Argentina av en person bosatt i Norge av inntekt fra produksjon eller industriell virksomhet oppebåret gjennom et fast driftsted i Argentina, anses for å omfatte ethvert beløp som ville ha vært betalt som argentinsk skatt for ethvert skatteår, selv om skatten i dette år, eller del derav, er blitt nedsatt som en følge av at reglene i argentinsk lovgivning som omhandles i punkt 3 i denne artikkelen er gitt anvendelse.
3. Punkt 2 i denne artikkelen får anvendelse såfremt reduksjonen eller fritaket i skatt er en følge av anvendelsen av enhver av de følgende bestemmelser i argentinsk lovgivning:
 - a) lovene 19.640 og 22.095, herunder lovene 20.560, 21.608 og 22.021 (og lovene som har utvidet lettelsene gitt i lov 22.021 til å gjelde andre provinser enn dem som opprinnelig var omfattet av den sistnevnte lov), for så vidt de var i kraft på tidspunktet for undertegninga av denne

- overenskomst, og ikke er blitt endret siden eller kun er blitt ubetydelig endret slik at bestemmelsens alminnelige karakter ikke er berørt; eller
- b) enhver annen bestemmelse som deretter måtte bli innført, og som gir nedsettelse av skatt som de kompetente myndigheter i de kontraherende stater blir enige om å være i det vesentlige av samme karakter, forutsatt at den ikke etterpå er blitt endret eller bare er blitt ubetydelig endret slik at bestemmelsens alminnelige karakter ikke er blitt berørt.
4. Bestemmelsene i punktene 2 og 3 får anvendelse bare i den utstrekning den angeldende forretningsvirksomhet ikke er i den finansielle sektor og bare i den utstrekning ikke mer enn 25 prosent av slik forretningsfortjeneste skriver seg fra renter og gevinst fra avhendelsen av aksjer og obligasjoner eller består av fortjeneste som oppebæres fra tredjeland.
5. Bestemmelsene i punktene 2, 3 og 4 skal bare få anvendelse de første ti år overenskomsten har virkning. Denne perioden kan forlenges ved gjensidig avtale mellom de kompetente myndigheter.

KAPITTEL VI Særlege bestemmelser

Artikkel 25 **IKKE-DISKRIMINERING**

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal ikke i den annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under de samme forhold. Denne bestemmelse skal, uansett bestemmelsene i artikkel 1, også få anvendelse for personer som ikke er bosatt i en av eller begge de kontraherende stater.
2. Statsløse personer som er bosatt i en kontraherende stat skal ikke i den annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt denne annen stats egne borgere under de samme forhold.
3. Beskatningen av et fast driftsted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, skal i denne annen stat ikke være

mindre gunstig enn beskatningen av foretak i denne annen stat som utøver samme virksomhet.

4. Intet i denne artikkel skal tolkes slik at den forplikter en kontraherende stat til å innrømme personer bosatt i den annen kontraherende stat slike personlige fradrag, fritak og nedsettelsjer ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.
5. Med mindre bestemmelserne i artikkel 9, artikkel 11 punkt 7 eller artikkel 12 punkt 4 kommer til anvendelse, skal renter, royalty og andre utbetalingar fra et foretak i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige inntekt på de samme vilkår som tilsvarende utbetalingar til personer bosatt i den førstnevnte stat. På samme måte skal gjeld som et foretak i en kontraherende stat har til en person bosatt i den annen kontraherende stat være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige formue på de samme vilkår som gjeld til en person bosatt i den førstnevnte stat.
6. Foretak i en kontraherende stat hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte av en eller flere personer som er bosatt i den annen kontraherende stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning eller forpliktelser i sammenheng hermed som andre lignende foretak i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.
7. Bestemmelserne i denne artikkel skal få anvendelse på skatter av enhver art og betegnelse.

Artikkel 26

FREMGANGSMÅTE VED INNGÅELSE AV GJENSIDIGE AVTALER

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge kontraherende stater i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han fremme sin sak for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 25 punkt 1, for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er statsborger. Dette kan gjøres uten at det påvirker hans rett til å anvende de rettsmidler som finnes i disse staters interne lovgivning. Saken må fremmes innen tre år fra mottakelsen av

den første underretning om tiltak som medfører beskatning i strid med bestemmelsene i denne overenskomst.

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst. Enhver avtale som måtte komme i stand skal legges til grunn uansett tidsfristene i de kontraherende staters interne lovgivning.
3. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av denne overenskomst måtte fremby. De kan også rádføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i denne overenskomst.
4. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter.

Artikkel 27 **UTVEKSLING AV OPPLYSNINGER**

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal utveksle slike opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst eller de interne lovbestemmelser i de kontraherende stater som angår skatter som utskrives av de kontraherende stater. Utveksling skal bare skje i den utstrekning den beskatning som foreskrives ikke er i strid med denne overenskomst. Utvekslingen av opplysninger skal gjelde for skatter av alle typer og beskrivelser og er ikke begrenset av artikkel 1. Opplysninger som er mottatt av en kontraherende stat skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare åpenbares for personer eller myndigheter (herunder domstoler og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve de skatter som kommer inn under denne overenskomst, eller å gjennomføre tvangsforsyninger eller annen rettsfølgning eller avgjøre klager vedrørende skatter pålagt av denne stat. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan åpenbare opplysningene under offentlige rettsmøter eller i judisielle avgjørelser.
2. Bestemmelsene i punkt 1 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:

- a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning og administrative praksis;
 - b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
 - c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringmessige, forretningmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger hvis åpenbaring ville stride mot allmenne interesser (ordre public).
3. Dersom en kontraherende stat anmoder om opplysninger i overensstemmelse med denne artikkel, skal den annen kontraherende stat søke å skaffe til veie de opplysninger som anmodningen foranlediger på samme måte som om det gjaldt dens egen skattlegging uansett om denne annen stat på det aktuelle tidspunkt ikke har behov for slike opplysninger. Hvis den kompetente myndighet i en kontraherende stat særskilt anmoder om det, skal den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat søke å skaffe til veie opplysninger i henhold til denne artikkel i den form som det er anmodet om, slik som skriftlige vitneerklæringer og bekrefte kopier av komplette originaldokumenter (herunder regnskapsbøker, papirer, uttalelser, protokoller, bilag eller skriftlige fremstillinger), i den samme utstrekning som slike erklæringer og dokumenter kan skaffes til veie i henhold til lovgivning og administrativ praksis i denne annen stat med hensyn til dens egne skatter.

Artikkelf 28 **DIPLOMATISKE OG KONSULÆRE TJENESTEMENN**

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

Artikkelf 29 **FORSKJELLIGE REGLER**

1. Bestemmelsene i denne overenskomst skal ikke forstås slik at de på noen måte begrenser skattefritak, godtgjørelser, kreditter eller andre fradrag som blir tilstått:

- a) i henhold til en kontraherende stats lovgivning ved fastsettelsen av skatt tillagt av denne stat;
 - b) i henhold til enhver annen overenskomst inngått av en kontraherende stat.
2. Intet i denne overenskomst skal tolkes slik at det forhindrer Norge fra å ilette skatt på beløp som inngår i inntekten til en person bosatt i Norge og som skriver seg fra interessentskap, truster eller kontrollerte utenlandske tilknyttede foretak som vedkommende har en interesseandel i.
 3. Overenskomsten skal ikke gjelde for noe selskap, trust eller interessentskap som er hjemmehørende i en kontraherende stat og som er virkelig eid eller direkte eller indirekte kontrollert av en eller flere personer som ikke er bosatt i denne stat, dersom den tillagte skatt på selskapets, trustens eller interessentskapets inntekt eller formue i denne stat utgjør et beløp som er vesentlig lavere enn det beløp som ville vært tillagt av denne stat hvis henholdsvis alle aksjene i selskapet eller alle andelene i trusten eller interessentskapet ble eid av én eller flere fysiske personer bosatt i denne stat.

KAPITTEL VII

Sluttbestemmelser

Artikkkel 30

IKRAFTTREDELSE

1. Regjeringene i de kontraherende stater skal underrette hverandre når de konstitusjonelle krav som stilles for å sette denne overenskomst i kraft, er oppfylt.
2. Overenskomsten trer i kraft tretti dager etter datoен for den siste av de underretninger som er nevnt i punkt 1 og dens bestemmelser skal deretter ha virkning i begge kontraherende stater:
 - a) med hensyn til skatter tilbakeholdt ved kilden, på inntekt som oppebæres på eller etter 1. januar i det kalenderår som følger etter det år overenskomsten trer i kraft;
 - b) med hensyn til andre skatter på inntekt, og når det gjelder Argentina, minimumsskatten på et selskaps eiendeler, for skatter som svares i

ethvert skatteår som begynner på eller etter 1. januar i det kalenderår som følger etter det år overenskomsten trer i kraft.

3. Overenskomsten mellom Republikken Argentinas Regjering og Kongeriket Norges Regjering til unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til inntekter fra skips- og luftransport inngått ved noteveksling 9. november 1948 suspenderes og skal ikke ha virkning så lenge denne overenskomsten har virkning.

Artikkkel 31
OPPHØR

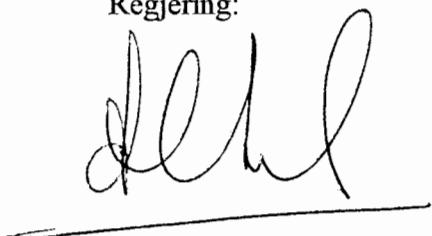
Denne overenskomst skal forbli i kraft inntil den bringes til opphør av en kontraherende stat. Hver kontraherende stat kan bringe overenskomsten til opphør, gjennom diplomatiske kanaler, ved å gi skriftlig varsel om opphør minst seks måneder før slutten av ethvert kalenderår som følger etter en periode på seks år fra datoен for ikrafttredelse. I så fall skal overenskomsten opphøre å ha virkning i begge kontraherende stater:

- a) med hensyn til skatter tilbakeholdt ved kilden, på inntekt som oppebæres på eller etter 1. januar i det kalenderår som følger etter det år varselet blir gitt;
- b) med hensyn til andre skatter på inntekt, og når det gjelder Argentina, minimumsskatten på et selskaps eiendeler, for skatter som svares i ethvert skatteår som begynner på eller etter 1. januar i det kalenderår som følger etter det år varselet blir gitt.

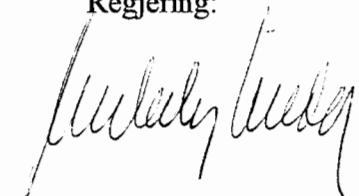
Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne overenskomst.

Utfertiget i to eksemplarer i Buenos Aires, denne 8 dag i
på det spanske, norske og engelske språk, slik at samtlige tre tekster har lik
gyldighet. I tilfelle fortolkningstvil skal den engelske tekst være avgjørende.

For Republikken Argentinas
Regjering:

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Alvear". It is written in a cursive style with a horizontal line underneath it.

For Kongeriket Norges
Regjering:

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Julius Tietgen". It is written in a cursive style.

PROTOKOLL

Ved undertegningen av overenskomsten til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og av formue som er inngått i dag mellom Republikken Argentina og Kongeriket Norge, er de undertegnede blitt enige om følgende bestemmelser som skal utgjøre en integrert del av overenskomsten:

1. Med hensyn til artikkkel 5:
Naturforekomster som omhandlet i punkt 3 underpunkt d) omfatter fiskeri.
2. Med hensyn til Artikkkel 6 punkt 2:
Når det gjelder Argentina, skal uttrykket "fast eiendom" omfatte enhver forkjøpsrett eller liknende rettighet på fast eiendom.
3. Med hensyn til artikkkel 7:
 - a) Når det gjelder punkt 3, er det enighet om at intet i dette punkt krever av en kontraherende stat at den skal innrømme fullt fradrag for visse utgifter når fradagsretten for slike utgifter på noen måte er begrenset ved fastsettelse av fortjeneste i henhold til dens skattelovgivning, eller til å innrømme fradrag for noen utgift som etter sin art generelt ikke er fradagsberettiget i henhold til skattelovgivningen i denne stat.
 - b) Når det gjelder punkt 5, skal eksport av varer innkjøpt av et foretak, uansett bestemmelsene i overenskomstens artikkkel 5 punkt 4 underpunkt d), fortsatt være underlagt gjeldende intern eksportlovgivning.
4. Med hensyn til artikkkel 12:
 - a) Begrensningene for skattlegging ved kilden i henhold til punkt 2 er, når det gjelder Argentina, underlagt de krav om registrering, verifikasjon og autorisasjon som gjelder i henhold til intern lovgivning.
 - b) Med hensyn til punkt 2 underpunkt c) er det enighet om at uttrykket "royalty" skal anses for ikke å omfatte betaling for "bare-boat leasing" av borerigger eller utstyr med tilsvarende egenskaper benyttet til undersøkelse eller utvinning av hydrokarboner.

- c) Med hensyn til betalinger for tekniske tjenester, skal den skatt som ileses i samsvar med punkt 2 underpunkt c) fastsettes etter at utgifter som direkte relaterer seg til slik virksomhet er trukket ifra.
5. Med hensyn til artikkel 23 punkt 3:
Når det gjelder Argentina, er det enighet om at bestemmelser i dens inntektskattelov som er i kraft ved undertegningen av denne overenskomst og som gjelder leasing av løsøre, skal gjelde for "bare-boat leasing" av borerigger eller liknende utstyr.
6. Det er enighet om at bestemmelsene i overenskomsten ikke skal tolkes slik at de forhindrer en kontraherende stat fra å anvende bestemmelser om tynn kapitalisering hjemlet i dens interne lovgivning.
7. Hvis Republikken Argentina etter undertegningen av denne overenskomst inngår en dobbeltbeskatningsavtale med en stat som er medlem av Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling, som begrenser kildestatens rett til å skattlegge dividender som omhandlet i artikkel 10, renter som omhandlet i artikkel 11, royalty som omhandlet i artikkel 12, eller for selvstendige personlige tjenester som er utført uten tilknytning til et fast sted som omhandlet i artikkel 14 punkt 1, til en sats som er lavere enn fastsatt i denne overenskomst, skal den lavere sats (herunder et fullstendig unntak) automatisk gjelde med hensyn til denne overenskomst fra datoен for ikrafttredelsen av den førstnevnte overenskomst. Det samme skal gjelde dersom Republikken Argentina avtaler å utelate noen rettighet eller eiendom fra definisjonen av royalty i artikkel 12 punkt 3.

Til bekrefteelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne protokoll.

Utferdiget i to eksemplarer i Buenos Aires, denne 8 dag i
på det spanske, norske og engelske språk, slik at samtlige tre tekster har lik gyldighet. I tilfelle fortolkningstvil skal den engelske tekst være avgjørende.

For Republikken Argentinas
Regjering:

For Kongeriket Norges
Regjering: